

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego
wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie
rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50,
kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesię-
cznie kop. 75.
Za odosłanie do domu dopła-
ca się miesięcznie kop. 5.
**Na prowincji i w Cesar-
stwie:** rocznie rs. 12, półrocznie
rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesię-
cznie rs. 1.
Z zagranicą: miesięcznie
rs. 1 kop. 50.
Numer pojedynczy bez doda-
tku kop. 5; dodatek poranny
kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą
stałe w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY ÓSMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej
wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz
garmontowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop., każdy na-
stępny raz 20 kop.
Nekrologia: za jeden wiersz
15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za
jeden wiersz petytowy albo jego
miejsce, pierwszy raz 10 kop.
każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wy-
raz po 2 kop. każdy raz.
Nadesłane: za jeden wiersz
garmontowy rs. 1.
Ogłoszenia do Kurjera przy-
jmuje także Biuro Rajchmana
i Frenclera ulica Senatorska.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 9-jej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Marji Panny Częstochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie solenna wotywa; oprócz tego, z powodu tygodniowego odpustu ku czci św. Stanisława Kostki, o tejże godzinie odprawiona będzie wotywa.

— W kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) jutro, jako w uroczystość Ofiarowania N. Marji Panny, odprawione zostanie dopołudniowe nabożeństwo z wystawieniem N. Sakramentu i kazaniem.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Pojutrze zbiera się w Berlinie parlament rzeszy niemieckiej i — do rady związkowej wpłynął już z kancelarii kanclerskiej projekt do prawa, żądający nowych kredytów na armję i flotę. Ile ów kredyt ma wynieść, dotąd nam pozytywnie nie doniesiono. Na pewno mówią o stałym zwiększeniu budżetu wojskowego już „tylko” o dziewięć milionów marek rocznie. Współcześnie wszakże tajemnicze sfinksy sztabu jeneralnego wymownem milczeniem swoim zdają się potakiwać już dzisiaj hipotezom, narodziłom zapewne nie *sua sponte* w prasie, jakoby przygotowywano żądanie kredytu, wynoszącego paręset milionów marek, a to celem sprostaną siłę mocarstw, których *ordre de bataille* budzi nerwowo niepokój w Berlinie. Prawda, że p. Freycinet zażądał „tylko” pół miljaru w budżecie zwyczajnym armji i „tylko” pół miljaru w nadzwyczajnym, i wiele innych rzeczy jest także prawdą; w każdym jednak razie, gdyby hipotezy, o których dopiero co mówiliśmy, ziściły się, wypadłoby chyba zrozpaczyć o przyszłości pokoleń, które skazanemi być zdają się na to, aby dobytek oddać na rozporządzenie sztabu jeneralnego.

A jednak ilekroć odezwie się który z ministrów, tylekroć przykład do ust fujarkę pokojową, której tony nie mają wcale efektu grozy. W rozprawach budżetowych izby francuskiej złożył przed kilkoma dniami minister Goblet oświadczenia, które nie zdawałyby się uzasadniać potrzeby rzucania nowych miljarów w otchłań budżetu armji.

Niewątpliwie zasługują wypadki, które rozwijają się koło nas — powiada p. Goblet — na pilną czujność. Sądzę wszelako, że możemy i powinniśmy patrzeć na nie z zimną krwią. Francja nie zagraża nikomu. Za silną jest, aby mogła obawiać się pro-

wokacji. Cała pochłonięta wewnętrznymi trudnościami i przygotowaniami do wystawy, nie ma na oku ani awantur, ani zdobyczy. Nie powinna przeto budzić troski ani zaniepokojenia u żadnego z mocarstw. Wszędzie, kędy Francja posiada prawa polityczne i nienaruszalne, będzie je wykonywała i wykonywa je bez nadwężenia praw cudzych, z odpowiednią siłą, lecz i z roztropnem umiarkowaniem, godnem wielkiej pokojowej potęgi. Moi panowie! Ten, który ma zaszczyt reprezentować przed wami politykę zewnętrzną tego wielkiego państwa, musi odczuwać głęboko interesa i godność jego. Ma on obowiązek ich bronić, nie powinien wszelako zapominać, że w naszym stuleciu pracy, postępu i socjalnego przekształcania się utrzymanie pokoju stanowi najżywośniejszy interes Francji i wszystkich państw cywilizowanych.”

Wyborne — ale w takim razie pocóż miljar?

Mowa, wygłoszona w Marsylii przez markiza de Breteuil, rozwijająca teoretycznie konieczność sojuszu pomiędzy aspiracjami monarchicznymi a boulangizmem, wywołała kapuśniaczkę protestów obozu samych rojalistów. Deputowany Calla na zgromadzeniu publicznem woła doniosłe *apage satanas!* do Boulanger’a, stary Buffet, poważniejszy i od markiza de Breteuil i od hrabiego de Mun, powiada w *coulou-rach* senatu: „Mowę markiza potępiam od początku do końca”. Baudry d’Asson sroży się w *Figarze*, a pancerne jego wystąpienie przeciw Boulangerowi znajduje gorące uznanie w prasie legitymistów. *Monde* ślepymi nazywa tych, którzy łakną królestwa z ręki Boulanger’a. Dziennik ten z nazwiskiem ex-jenerała wiąże taki loiczny rozwój wypadków: dyktatura, anarchja, cezaryzm, a *Gazette de France* nazywa Boulanger’a „nieprzyjacielem narodowego bezpieczeństwa”. A jednak zdaje się, że tylko markiz de Breteuil wiernie tłumaczy politykę restauracyjną hr. Paryża. Znany przyjaciel Boulanger’a, hr. Dillon, był znowu w d. 7-ym b. m. w Londynie, mieszkał tam w hotelu Kajzera i miał — konferencję z hr. Paryża.

Ustąpienie dyrektora policji londyńskiej, jenerała Warrena, stanowi treść dnia w Londynie. Dawny żołnierz, starał on się nadać policji stołecznej charakter *par excellence* żołnierski, czem obraził pojęcia tradycyjne angiłków, uważających konstablę przede-wszystkiem i jedynie za urzędnika cywilnego, za wyraz samorządu obywatelskiego. Opinia publiczna

cieszy się przeto z odwołania marsowego i zbyt samowładnego dygnitarza, który poczytywał się za postać współrzedną z ministrem spraw wewnętrznych. Następca Warrena zostanie prawdopodobnie także konserwatystą, dep. Howard Vincent, który w latach 1878—1884-go był dyrektorem policji tajnej w Londynie, służył także w armji i słynął z gruntownej i wszechstronnej wiedzy, jako głośny korespondent *Daily Telegraphu*. Br. Z.

Odprawa.

W numerze 305-ym dziennika petersburskiego *Grażdanin* z d. 14-go b. m. znajdujemy korespondencję z Warszawy, której autor, ukryty pod nie-obciążającym go żadną odpowiedzialnością moralną anonimem, uważał za potrzebne dla swoich widoków przedstawić prasę polską w świetle, mogącem przynieść jej dotkliwą szkodę.

Oto ustęp ze wspomnianej korespondencji:

„Depesza, wysłana przez p. jenerał-gubernatora na Najwyższe Imię, wywołała uczucia radości, tem więcej, ile że prasa polska przez czas pewien zachowywała głębokie milczenie o wypadku 29-go października. Było to milczenie zaś nie o wszystkim, co dotyczy Rosji — milczenie, stanowiące jeden z punktów w programie publicystyki polskiej, lekającej się, by wzmianki o Rosji nie rozwijały sympatii do Rosji i jej Monarchy, rozwijającej się w ludności tutejszej, powiedzmy nawiasowo, bez udziału prasy. Milczenie to było albo beztakttem, albo bezwiednym wyrazem uczuć, których nie można nie przyjąć do wiadomości.”

A dalej:

„Milczenie większości prasy polskiej tłumaczy się albo tem, iż większość organów znajduje się w ręku żydów lub żydów i Niemców, którym przeciw interes zabrania pisać o „swoich”, tj. o budowniczych i właścicielach kolei kursko-charkowsko-azowskiej, albo też wspomnianą wyżej zasadą milczenia o Rosji, albo wreszcie nieumiejętnością przemawiania w pewnym tonie...”

Jeżeli korespondent, ów ze sztucznem oburzeniem utrzymuje, jakoby „miejscowa prasa polska przez czas dłuższy zachowywała o katastrofie 29-go października głębokie milczenie”, to mija on się tak dalece z prawdą, że na odparcie jego kłamliwego doniesienia wystarczy pobić go choćby przejrzeniem

Marzy o kochanku dziewczyna uboga, hafciarka, przybrana córka ludzi niezamożnych. Marzy, jak wszystkie prawie dziewczyny w pierwszej młodości, o „królewiczu”, pięknym, bogatym, możnego domu potomku.

— O, cobym chciała, cobym pragnęła — mówi Anielka do opiekunki, do pani Hubert. — Pragnęłabym posłużyć księcia. Księcia, którego bym nigdy przedtem nie widziała, a któryby pewnego razu stanął przedemną, aby mnie wziąć i zaprowadzić do pałazu. Chciałabym, aby był bardzo piękny, bardzo bogaty, o, najpiękniejszy i najbogatszy z pomiędzy wszystkich książąt ziemi. Chciałabym, aby konie rżały pod moimi oknami, aby potok drogich kamieni spływał na moje kolana, a z rąk tryskały strumienie, deszcz, powódź złota. Chciałabym w końcu, aby mnie mój królewicz kochał do szaleństwa, a ja jego, abyśmy byli bardzo młodzi, bardzo szczęśliwi i szlachetni, zawsze, zawsze...

Tak marzy Anielka. Trudno jej dobrego gustu nie przyznać. A jakież są jej prawa do takich pragnień? Może jest sama córką wielkiego, zasłużonego w kraju, a przez wypadki zubożonego rodu, może wzięła po przodkach zachcianki panowania i blasku? albo może odebrała wychowanie wykwinne?

Anielkę znaleźli państwo Hubertowie, hafciarze, przy katedrze w Beaumont z dziada i pradziada, w burzliwy dzień zimowy na progu świątyni. Obfity śnieg padał z czarnych chmur, wiatr gospodarował na ulicach miasteczka, kiedy pani Hubertowa, wyrzawszy rano oknem, spostrzegła pod murem domu

bożego dziewczynkę wpół umarłą z głodu i mrozu. Litościwi biedacy podjęli sierotkę, a ponieważ nie mieli sami dzieci, przytulili ją do siebie. Z papierów, znalezionych przy Anielce, dowiedzieli się, że była podrzutkiem, a od niej samej, że ją Towarzystwo dobroczynności oddało na wychowanie do ludzi złych, do pijaków, którzy się nad nią pastwili. Węć zbiegła od swoich prześladowców.

Mała Anielka kasała zrazu swoich dobrodziejów; była złą, krnąbrna, nieposłuszna. Niejednokrotnie tracił przybrani rodzice nadzieję, że potrafią wykorzystać z niej instynktu nieszlachetnego, które wzięła widocznie spadkiem po matce-grzesznicy. Były chwile, kiedy, zwątpiwszy o jej sercu, chcieli się jej pozbyć. Ale dobry przykład zaczął powoli oddziaływać na niesforne dziecko. Anielka przestała z czasem kasać i stała się wdzięczną córką kochających rodziców.

Ubodzy ludzie nie posyłali jej do szkół. Przybrana matka nauczyła Anielkę wiadomości elementarnych, a ojciec hafciarstwa. Oto cała edukacja.

Zkądże więc w dziewczynie pragnienia nad stan, zkąd marzenia prawie szalone? Zola zrozumiał, że trzeba wytłumaczyć sny Anielki o owym królewiczu, o owych blaskach i świetnościach.

Hubert pochodził z rodziny, żyjącej od wieków w najbliższym sąsiedztwie katedry i pracującej dla kościoła. Rano, w południe i wieczór, w dzień roboczy i świąteczny, rozlegały się tuż, przez ścian kilka zaledwo, śpiewy nabożne i poważne dzwonów nawoływania. Wszystkie myśli rodziny hafciarskiej łączyły się z kościołem.

Najnowsza powieść Zoli.

W oknach księgarni paryskich można widzieć rylinę, przedstawiającą Emila Zolę, zajętego... czyszczeniem swoich książek. Ubrany w bluzę robotnika, uzbrojony ogromną miotłą, pracuje „historyk naturalny i socjalny rodziny z czasów drugiego cesarstwa” z wielkim zapalem nad wydobywaniem różnych brudów i zapachów naturalistycznych ze stosu leżących na ziemi dzieł. Zlewa bibułę wodą karbolową i jeżdź po niej zaciekle miotłą.

Złotliwi mówią, że się Zoli sprzykrzyło stanowisko wyjątkowe. Dobiwszy się po latach wielu tytułu „miciuś”, którego mu we Francji obecnie nawet przeciwnicy jego metody nie odmawiają, zdobywszy sławę, rozgłos i majątek, postanowił autor „Nany” i „Ziemi” stać się porządnym, przyzwoitym pisarzem, zwłaszcza, że wakuje właśnie krzesło w Akademji, a nie ma nad Sekwaną literata, któryby nie marzył na starość o spoczynku wśród grona owych „czterdziestu nieśmiertelnych”; jak nie ma aktora, niepomniającego jednorazowego chociażby debiutu w Komedji francuskiej.

Po beznamiętnie obrzydliwej „Ziemi” napisał Zola „Le Rève”, poemat w pomysł tak czysty i nowy, jak marzenie dziewczyny. W pomysle, bo w wykonaniu zapominał autor miejscami, że pomysł idealny posiada własną formę i własny język.

gazet miejscowych z owej pory, które natychmiastowem a wyczerpującem powtórzeniem wszystkich odnośnych telegramów p. ministra Dworu, korespondencyj *Pracitelstwiennaho wiestnika* i sprawozdań gazet russkich, uwydatniły doniosłość pełnego grozy wypadku i w osobnych artykułach dały wyraz potężnemu wstrząśnieniu, jakie tenże powszechnie wywołać musiał.

Przeżenie tym faktom wynikać mogło tylko ze złej woli, usiłującej podać w podejrzenie wszystkie obawy życia społecznego w naszym kraju, lub też z zupełnej nieznajomości tutejszych stosunków ogólnych i prasowych... Ponieważ korespondenta, piszącego z Warszawy, o taką nieznajomość posadzić nie można, doniesienia jego uważać należy za dalsze ogniwo w długim łańcuchu posadzeń, mających na celu przedstawić poważny i spokojny tok życia zbiorowego u nas w kształtach tendencyjnie przetworzonych. Prasa russka, niestety, nazbyt często ulega — zapewne częstokroć wbrew własnej wiedzy i woli — tym podszeptom przygodnych lub stałych korespondentów, którzy umiłowali sobie nieopatrzone zadanie mączenia spokojnych nurtów.

Takiej pracy rozkładowej, tak mętnemu pojmowaniu i przedstawianiu stosunków ze strony niektórych korespondentów niepodobna, zaiste, przypisać wartości trzeźwo, rozumnie i uczciwie prowadzonej polityki publicystycznej.

Balonem na siodle.

Sztuka jazdy powietrznej na coraz nowe zdobywa się pomysły i koncepta. Pamięć strzaskanych skrzydeł Ikar, zamiast odbierać, dodaje jeszcze odwagi do pasowania się z fatalnym ciężarem naszej powłoki ziemskiej. Zazdrościmy ptakom lotu, a zazdrość to uczucie niewygasające nigdy.

Czy bracia Mongolfieri marzyli, że ich wynalazek posłuży kiedyś do celów wojennych i będzie wspierał dzieło bratobójstwa? A przecież dziś balony wciągnięto *par force* do służby wojskowej razem z pysznymi wynalazkami natury: psem i gołębiem...

Inżynierja niemiecka, niestrudzona w wynajdywaniu coraz to nowych pomocy dla armji, od pewnego czasu zajęta jest krytyką ulepszenia, pomyślanego przez Jerzego Rodeckę. Nie umieją sobie dotąd zdać sprawy, czy to krok naprzód, czy wstecz w rozwoju aeronautyki, ale w każdym razie podziwiają awanturniczą śmiałość swego kolegi.

Krótko mówiąc, używa on balonu bez kółki, lub, jak poetycznie mówią Niemcy, bez gondoli. Nie znaczy to bynajmniej, iż za przykładem bogów... cyrkowych robi kozły na trapezie przed zdumioną gawiedzią, lecz, że kółkę zastępuje mu zwyczajne siodło.

Oto, jak się przedstawia w przybliżeniu konstrukcja tego balonu.

Na siatce, oplatającej główną jego część, t. j. rezerwuar gazu, zwiesza się tuż pod otworem jego wielki pierścień metalowy. Do tego pierścienia przymocowane są cztery tegie liny okrętowe, a na nich znowu zwiesza się coś w rodzaju siodła, przeznaczonego dla aeronauty. Siada on na nie zupełnie tak samo, jak gdyby miał pod sobą konia, z tą różnicą, że może się opierać plecami o dwie liny, będące za nim, gdyż jest zamknięty, jak gdyby między

dzy czterema linami. Dla większej pewności nogi trzyma w strzemionach, zwieszających się po obu stronach siodła i tym sposobem zyskuje nowe dwa punkta oparcia.

Prócz tego, na wszelki wypadek drugą zapasową parę strzemion na linach przyczepia do pasa. Kotwicy do zarzucania nie używa, lecz tylko do zahaczania. Tkwi mu za pasem na plecach, a podobna jest do spisy, zakończony czterema rozchodzącymi się zębami, jak u zwykłej kotwicy, i piątego, który stanowi ostrze lancy.

Zdaniem znawców, wiara Rodecka w ten środek bezpieczeństwa polega na grubym złudzeniu: można go zastosować tylko przy względnie słabym wietrze. Gdy wiry i prądy powietrzne są silniejsze, władanie tą bronią staje się wprost niemożliwe; jest ona zakrótką, by mogła zastąpić zwykłą kotwicę, którą dzięki długiej linie zarzucić można bardzo łatwo i skutecznie.

Widok aeronauty, zawieszzonego w ten sposób między niebem a ziemią, ma być bardzo... nieprzyjemny, osobliwie dla słabych nerwów. Gdy go widzimy stojącym w przestronym koszu, doznajemy bądźco-bądź złudzenia, że stapa po jakimś trwałym gruncie. W łódce zresztą nie brak zwykle i innych środków ratunkowych i pewnych zapasów żywności — a tu nic zgola! Człek siedzi sobie na siodle cały na łasce własnych rąk i nóg, na łasce nieustraszonosci, która na chwilę może go opuścić, a wtedy nawet najprawdopodobniejszy lot balonu nie uchroni go od straszliwego upadku.

Twierdzą niektórzy, że Rodeck tylko pozornie naraża się na większe niebezpieczeństwo; w gruncie zaś rzeczy balon jego systemu dla człowieka siły fizycznej i odwagi nie przedstawia zgola nowego ryzyka. Rozumowanie to bardzo dobre, gdy się siedzi na wygodnej otomianie, ęmi mocne cygaro i popija dobrą herbatę...

W każdym razie Rodeck jest żeglarzem powietrznym nielada. Swoim balonem odbył już niejedną daleką podróż, a pomimo to żadnego ważniejszego szwanku dotąd nie poniósł. Przebywał już takie przestrzenie, jak z Kopenhagi do brzegów Szwecji, dwa razy opadał na fale morza Północnego; kiedy indziej znowu skończył swą wędrówkę na wierzchołkach lasu, raz na nurtach Elby, raz na wysokim dachu pewnego domu w Hamburgu; a przecież dotąd zdrow jest i cały.

Zachodzi pytanie, jaki bliższy cel ma pomysł niemieckiego inżyniera? Oszczędność. Ponieważ siodło waży wraz z swymi przyborami o wiele mniej, niż kółka, przeto i objętość samej bani, wypełnionej gazem, może być znacznie mniejszą i, co najważniejsza, ilość samego gazu redukuje się znakomicie. Gdy np. dotychczas balon pochłaniał 800—2,000 metrów sześciennych gazu, w systemie Rodecka wystarcza 400 metrów sześć. Wobec wielkiej kosztowności gazu i zawierającej go materji, jest to różnica bardzo duża.

Obchodząc się całkiem bez czółna, Rodeck ma do pokonania dwie jeszcze trudności: jak podczas jazdy nocnej walczyć z mrokiem i gdzie umieścić balast, bez którego niepodobna powstrzymać balonu od gwałtownego spadku w chwilach szybszego ulatniania się gazu.

Pierwsze zadanie rozwiązał aeronauta za pomocą wynalezionego przez siebie systemu lampy elektrycznej, którą przymocowywa do pierścienia w ten sposób, że snop światła silnego spada mu na kolana i pozwala każdej chwili zbadać dokładnie stan barometru i termometru, oraz czynić w ogóle te fizyczne spostrzeżenia, o które mu idzie. Mechanizm lampy jest tego rodzaju, że zapalić ją i zgasić, innemi słowy połączyć lub przerwać druty elek-

tryczne można bardzo łatwo, bo pewnem lekkim poruszeniem ręki, niewymagającym nawet zmiany ogólnej pozycji ciała. Przytem lampa owa, wedle zapewnienia Rodecka, waży całą niewiele, jak 2—3 kilogramów.

Co zaś do balastu, to ten w mniejszej naturalnie ilości, niż przy balonach kółkowych, zawiera się w worku na sznurze, przyczepionym u spodu siodła.

Chyżość lotu dzięki tak małej wadze ogólnej jest iscie zdumiewająca. Na godzinę robi Rodeck do 85-iu kilometrów. Co za rozkoszna emocja!

Jak dotąd, wynalazek powyższy nie ma wielkich widoków rozpowszechnienia. Prawdopodobnie skończy się na uznaniu pomysłowości Rodecka i nieuleknionej jego odwagi, ale czy po nad widownią przyszłej wojny będziemy widywali jeźdźców na skórzanym siodle z wydętym nad głową balonem, mknących przez sine fale eteru — to jest jeszcze wątpliwe...

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Mosk. wiedz. donoszą, iż ministerjum dóbr państwa wydało rozporządzenie, aby w majątkach rządowych były pozakładane szkółki leśne, z przeznaczeniem drzewek na wysadzanie dróg i t. p.

— Projekt reformy instytucji włościańskich w kraju nadbałtyckim ma być niebawem czytany w radzie państwa.

— Na zjazd fabrykantów wyrobów tytoniowych, mający się odbyć w końcu b. m. w Petersburgu, udaje się kilku tutejszych fabrykantów.

— Według projektu, wypracowanego przez inspekcję gazową i przyjętego przez zarząd miejski, w roku przyszłym oświetlenie Warszawy wzmocnione zostanie o 130 nowych latarni gazowych oraz 200 nowych palników w dawnych latarniach. W ten sposób liczba latarni gazowych na mieście wzrośnie do 6193, które ogółem w ciągu roku zużyją 131,735,560 stóp kub. gazu. Wydatki na oświetlenie miasta (włącznie z oświetleniem naftą oddalonych ulic, na co wyznaczono rs. 2558, oraz wydatkiem rs. 500 na laboratorium inspekcji gazowej) obliczone zostały na r. 1889-ty na rs. 149,297. W porównaniu z rokiem bieżącym, wydatek ten jest większym o rs. 4075.

— Urzędnik zarządu oberpoliemajstra m. Warszawy, p. Lubecki, zajęty jest obecnie opracowaniem nowego sposobu dokonywania rewizyj w tutejszych handlach i składach win, tak hurtowych, jak i detalicznych. Nowy system ma na celu faktyczne stwierdzenie jakości win i zapobieżenie fałszowaniu, które ostatnimi czasy przybrały znaczne rozmiary.

— W mieście naszym powstać ma nowy zakład froebłowski, w którym, oprócz rozrywek i zajęć państwowych, prowadzona ma być konwersacja w językach: niemieckim, francuskim i angielskim.

— Proszeni jesteśmy przez zarząd Muzeum o zawiedzenie wystawców, przyjmujących udział w ostatniej wystawie nasion, iżby po odbiór przyznany im nagród zgłaszali się do kancelarji Muzeum w godzinach biurowych.

Anielka słyszała ciągle opowiadania o świętych i cudach ich. Oddzielona od miasta, od świata rzeczywistego, pogrążona w opisach żywotów męczenników i wyznawców, oswoiła się z wszelaką niezwykłością. Rzecz pozornie najdziwniejsza wydawała się jej zupełnie naturalną. Dlategoż nie miałaby po nią przyjechać królewicz, kiedy święte dziewice wychodziły z rozpalonych pieców i z paszczy dziłkich zwierząt nietknięte?

Tak mocno uwierzyła w ten swój sen uroczy, że na wszystkie przekonywania przybranej matki odpowiadała wytrwale i uparcie: *Je l'attends, et il viendra*. Nie mi nie mów, mateczko, bo zobaczysz, że mój bogaty, mój piękny, mój kochany przyjdzie.

I przyszedł. Tak bowiem chciał Zola.

Nie zajechał zbrojną i dworną, otoczony licznym orszakiem bogato ubranej służby, poprzedzony rozgłośm wielkich czynów, jak się zwykle w podobnych bajkach dzieje, ale Anielka poznała natychmiast, że to był „on”.

Pewnego razu, zajęta praniem bielizny, ujrzała przed katedrą dwóch ludzi w bluzach. Młodszy, niepospolicie piękny mężczyzna, zabrał się do malowania okien kościelnych. Był to więc rzemieślnik.

Lecz serce Anielki szeptało: to on, mój królewicz, najbogatszy i najładniejszy.

Zerwał się wiatr i rzucił na rzekę półkoszulek, wyprany przez Anielkę. Młody malarz pobiegł za nim, wyłowił go z wody i oddał dziewczynie. Ona odpowiedziała: dziękuję i zaczął się romans. Imię moje: Felician, a moje: Anielka — prezentowali się sobie!

Był to rzeczywiście „on”. Małował dla zabawy tylko, bo był potomkiem wielkiego, dynastycznego rodu francuskiego, panów d'Hautecourt, którzy kładli przy imionach swoich liczby, jak władcy udzielni i posiadali pięćdziesiąt milionów majątku.

Zkąd się tak nagle wziął? Oto ojciec jego siedział na stolicy biskupiej w Beaumont. Kiedyś żonaty, stracił pan d'Hautecourt uwielbianą małżonkę w rok po ślubie. Śmierć ukochanej towarzyszkii zbrzydziła mu życie. Został księdzem, prałatem, w końcu biskupem, gdyż mitry nie były w jego rodzimym kraju obcą. Jedyny jego syn, Felician, chował się u krewnych. Ojciec nie zniósł przez długi czas jego widoku, twarz bowiem chłopca przypominała mu żonę. Po latach dwudziestu kilku oswoił się nareszcie z boleścią swoją i powołał syna do Beaumont, aby go ożenił z panną równie możnego i bogatego domu. Tak chciał ojciec, ale amor postanowił inaczej: Felician rozmiłował się w Anielce.

Miłość i rozum bywają z sobą rzadko w zgodzie. Miłość miewa kaprysy, zachcianki buntownicze, wymyśla dziwaczne nieraz sytuacje, liczy się rzadko z względami położenia itd., rozum zaś twierdzi, że przysięgi amora pisane są na wietrze, że przemiana i zgasną, gdy wionie i zgaśnie pierwszy szal. Miłość zlorzezy rozumowi, ale on ma najczęściej słuszość.

Trudno się dziwić, że biskup d'Hautecourt, potomek rodu dynastycznego, milioner i człowiek nadzwyczaj wykwinny, nie chce się zgodzić na małżeństwo swojego syna z podrzutkiem, wychowanym źle, z hafciarką, której całą mądrość stanowi przejęcie się „Złotą legendą”. Monsignor odmówił zezwolenia

na związek, w którym nie widział warunków trwałości.

Ale Anielka żyła się tak silnie z swoim marzeniem, że nie mogła przenieść zawodu. Zaniemogła ciężko i nie dźwignęła się więcej. Wprawdzie zgodził się w końcu ojciec Felician na ślub, wzruszony prośbami syna i miłością dziewczyny, wprawdzie doszedł ten ślub do skutku, ale w chwili, gdy młoda para wychodziła z kościoła, połączona już na zawsze, zachwiała się Anielka, padła w objęcia męża i wyzionęła ducha. Sen jej uroczy zakończył się powłókną prawowitym.

Oto ostatnia powieść Zoli. Powieść dziwna, bardzo dziwna, jak na autora „Nany” i „Ziemi”.

„Le Rêve” posiada wszystkie znamiona nie utwór idealnego, bo idealista może się liczyć z rzeczywistością, jeśli nie chce być fantazją, ale wprost bajką z tysiącami nocy i jednej. Bywają czasami takie związki, skojarzone jedynie przez miłość, z pominięciem mnóstwa przeszkód zewnętrznych i wewnętrznych, bywają takie sny, ale wówczas trzeba je wszelkimi stronami uzasadnić, aby przekonały światlejszego czytelnika.

Zola wytłumaczył tylko powody marzenia Anielki, usunawszy Felician na drugi plan, chociaż w małżeństwie zachodzą zawsze dwie osoby: on i ona. Dlaczego pokochał „królewicz” hafciarkę, dlaczego przeniósł ją nad tysiące innych, urodzeniem, stanem, wiskiem i wykształceniem równych mu dziewcząt? Musiał mieć jakąś przyczynę, musiał go w niej coś wszechwładnie zachwycić, porwać? Zola nie zdradza, co by to było takiego!

— *St.-Pet. Herald* zapewnia, iż jeszcze w ciągu b. m. zebrać się ma w Petersburgu kongres przedstawicieli wszystkich akcyjnych towarzystw ubezpieczeniowych od ognia. Przedmiotem zebrania będzie omówienie środków zapobiegawczych przeciw konkurencji, jaką wywołują coraz więcej rozpowszechniające się wzajemne towarzystwa ubezpieczeń od ognia.

— *Warsz. dniew.* podaje notatkę o uroczajach tegorocznych w gubernji łomżyńskiej, zaczerpniętą z urzędowych źródeł. Zapasowych magazynów zboża w pomienionej gubernji nie ma wcale, a tak zboże w ziarnie, jak i inne produkty wiejskie wysyłają się do Warszawy i za granicę lądem, kolejami żelaznymi, oraz spławiają się Narwią, Bugiem i Wisłą, a popyt na zboże, jest teraz bardzo stały, ceny zaś niskie. Punkty dowozowe dla zboża gubernji łomżyńskiej są: Grajewo, Czyżew i Nasielsk. Zboże, przeznaczone do wysyłki wodą za granicę, składa się w Pułtusk i Ostrołęce. Zaległości podatkowe w początkach bieżącego półrocza wynosiły: od właścicieli folwarków i drobnej szlachty 51,611 rs., od mieszkańców osad 4,888, od mieszkańców miast 4,318 i od włościan 26,622; ogółem wszystkie zaległości 87,440 rs. Stan zasiewów oziminy w obecnej porze jest zadawalniający.

— W liczbie nauczycieli języków nowożytnych w szkołach rządowych znajdują się poddani zagraniczni. Otóż w myśl ukazu marcowego osoby te, o ile nie przyjmą poddaństwa rosyjskiego, posad rządowych zajmować nadal nie mogą. W warszawskim okręgu naukowym kilkunastu nauczycieli tej kategorii wniosło już podania o przyjęcie tutejszego poddaństwa.

— Inspekcja rządowa kolei w Królestwie Polskiem poleciła zarządom kolei, aby te zaopatrzyły dzierżawców bufetów w dostateczną ilość cenników potraw, które mają być wywieszone w miejscach widocznych i położone na stołach. Zalecono również zaopatrzenie bufetów z winem w kartki z ceną.

— Właściciele gruntów, zajętych pod „poligon” artylerji, otrzymali już zaliczki w stosunku 50% pierwszego szacunku. Zaliczki wynoszą około 100,000 rs. Dopłata nastąpi po szczegółowej ocenie gruntów i zabudowań, rozpoczętej w lecie, która ukończoną będzie na wiosnę r. p.

— Roboty regulacyjne nowego brzegu Wisły już ukończono połączeniem wału warszawskiego z wilanowskim. Za Czernielem, po za Górą Kalwarią, prowadzą się obecnie roboty przy budowie wału, mającego zabezpieczyć od zalewów majątek Bżunin. Właściciel, p. D., dostarczył ma materiały, t. j. fałszyne i kamienie, dostawa zaś odbywać się będzie sposobem ciągłego szarwarku, liczącego przeszło 1,000 fur.

— P. o. oberpolicmajstra ogłosił w *Gazecie policyjnej* podziękowanie: ks. Ambrożewiczowi, właścicielowi posesji na Koszykach, oraz p. Hermanowi Jungowi, właścicielowi domu w parku praskim, za bezpłatne udzielenie lokali na pomieszczenie przytułków noclegowych.

— W dzisiejszym rozkazie policyjnym zawiado-

miono, iż stosownie do odezw p. gubernatora warszawskiego, p. o. oberpolicmajstra polecił komisarzom cyrkulowym z powodu nadeszłej zimy zarządzić zawieszenie robót budowlanych w całym mieście.

— W tych dniach został zatwierdzony układ między magistratem a właścicielami domów przy ulicy Smolnej, których fronty wychodzą na aleję Jerozolimską. Na mocy tego układu właściciele domów przy wspomnianych ulicach objęli w posiadanie cały stok wzgórza, aż pod poziom alei i będą mogli zakładać tam ogródki lub skwery. Natomiast będą zobowiązani do ułożenia nowego chodnika, a nadto do utrzymywania w porządku alei do połowy jej szerokości.

— Z powodu niskiego wciąż stanu wody, termin rozpoczęcia żeglugi osobowej parostatkami nie może być jeszcze oznaczony.

— Biuro pomiarów przy ul. Mazowieckiej odwiedzał w sobotę po południu p. prezydent Starynkiewicz, który wyraził swoje niezadowolenie z planu m. Warszawy, wykonanego niedokładnie przez to biuro.

— Na ostatnim posiedzeniu rady ogólnej uniwersytetu warszawskiego zawierzeni zostali: p. A. Gantner w stopniu kandydata nauk filologicznych, p. A. Palmirski w stopniu kandydata nauk przyrodniczych, p. T. Ciałliński w stopniu kandydata nauk matematycznych, wreszcie pp. S. Wojewódzki i J. Magnuski w stopniach rzeczywistego studenta nauk prawnych.

— Z teatru i muzyki.

* Jutro w teatrze Wielkim dramat Jasieńczyka „Lena” (po raz osiemnasty), w Rozmaitości „Pan i pani”, „Teatr amatorski” i „Grzeszki babuni”, a w Małym operetka Offenbacha „Piękna Helena”.

* Po wystawieniu przygotowywanej obecnie krotchwilii p. Łozińskiego „Jestem literatem”, teatr Mały wprowadzi na repertuar swój trzyaktową lekką komedię z francuskiego „Wakacje małżeńskie”, napisaną przez Albina Valabréguę, autora „Szczęścia małżeńskiego”.

* Scena warszawska otrzymała już partyturę orkiestrową z „Królowej Saby”.

Próby rozpoczną się niebawem.

Opera Goldmarka wprowadzona zostanie stanowczo w bieżącym sezonie zimowym na repertuar teatru Wielkiego.

* Bogaty i wielce urozmaicony program poranku na rzecz kasy pożyczkowo-wkładowej artystów zainteresował bywalców teatralnych.

Kasa zamówień rozsprzedala już bowiem sporą ilość biletów na to prawdziwie zajmujące widowisko.

Złożą się nań wyjątki z oper, jak piąty akt „Jana z Lejdy”, w którym arję Fiedes odśpiewa panna Dąbrowska i cały czwarty akt „Hugonotów” z gościnnym udziałem pani Rzebieckowej, jako Walentyny, i z p. Myszygą pierwszy raz w partji Raula, dalej nowa komedia Błazińskiego „Ciotka na wydaniu” (panie Czakówna i Ostrowska, pp. Rapacki i Wolski) i trzeci akt baletu „Esmeralda”, podczas

którego Stanisław Barcewicz odegra na skrzypcach solo Vieuxtemps’a.

Esmeraldą będzie po raz pierwszy pani Filatynowa-Mikulska.

— Nowy bazar.

Obywatele Nowej Pragi w liczbie kilkunastu osób, z inicjatywy p. Ludwika Parczewskiego, powzięli zamiar założenia nowego bazaru dla potrzeb mieszkańców przedmieść: Nowa Praga, Szmulowizna, Pelczowizna i Targówek.

W tym celu zostanie ułożony kosztorys projektowanego bazaru i wniesione podanie do rządu gubernjalnego.

— Przytulki noclegowe.

Ponieważ dwa nowo utworzone przytulki noclegowe: w parku praskim i na Koszykach nie okazały się dostatecznymi dla licznych, zgłaszających się co wieczór kandydatów, przeto w przyszłym tygodniu zostanie utworzony trzeci przytułek.

Będzie on się mieścić na Pawiej w tym samym domu, w którym jest schronienie dla żebraków.

Trzeci przytułek zostanie urządzony na 100 łózek.

Wszyscy przychodzący, za opłatą 5 kop. od osoby, będą otrzymywali nocleg, funt chleba i kubek herbaty rano i wieczorem.

— Zaproszenie.

W Kijowie ma się odbyć wkrótce zjazd leśników.

Kilku tutejszych specjalistów otrzymało zaproszenia do przyjęcia udziału w naradach.

— Roboty miejskie.

W dniu wczorajszym na ul. Nowy-Swiat od strony Krakowskiego-Przedmieścia zaczęto układać nowy rynsztok, przyczem chodnik rozszerzają o pół łokcia.

Na ul. Marszałkowskiej kilkudziesięciu robotników zajętych było dziś podnoszeniem nasypu i układaniem bruku po nad kanałem na przestrzeni od ul. Świętokrzyskiej do Złotej, na której, z powodu zlego ubijania ziemi, bruk zapadł się na pół łokcia.

— Pożegnanie.

W stalowni na Pradze odbyło się w niedzielę zebranie urzędników i robotników fabrycznych, którzy urządzili składkę, wynoszącą rs. 2,000, na zakup upominku w postaci stolika srebrnego i albumu z widokami Warszawy dla dyrektora stalowni, p. Pastora.

Pan P. opuszcza Warszawę, udając się do Belgji

— W przejeździe.

Do miasta naszego przybyła trupa włoska złożona z 10 osób.

Są to tancerze i śpiewacy, którzy wyjechali do Moskwy z dniem dzisiejszym.

— Naturalnie... z aury.

Obieram smętne motto:
„O jakież dziś powietrze!”
Aż rękę, zoczywszy błoto,
Z podziwu woła: co to?
I skaczę w termometrzel!

Po gęstej mazi szarej
Lud stąpa, jak po mydle,
To trudne już do wiary,
By w zimie grzeczkie smary
Chłapały nas obrzydli!

Przedmioty idealne mają swój własny język i swoją własną formę. Kochanką z „*Rève*” nie może tak mówić, jak kochanka z „*Terre*”. Zola usiłował trzymać się w tonie odpowiednim, ale mu się to nie zawsze udawało. Naturalista nie zna się na poezji uczucia.

Samo bliższe poznanie się kochanków (scena gonienia porwanej przez prąd białizny) wygląda niesmacznie w takiej powieści, jak „*Rève*”. W każdej innej, z podkładem realistycznym, byłoby może naturalną, wynikającą z sytuacji, ale w utworze, który jest w pomysłach uczonym poematem, musi razić. Zola chciał być niezawodnie oryginalnym, ale kto przypina do ramion skrzydła, kto wzbija się po nad ziemię, ten nie powinien brodzić w pospolitościach życia.

Charakterystyka miłości różni się wielce od dawniejszych romansów Zoli. W stosunku Felicjana i Anielki nie ma rzeczywiście ani odrobiny ciała, chuci, zmysłowości. Dyskretnie, jak romantyk, odśladania autor wdzięki dziewczyny, pokornie i czule, jak trubadur, oświadcza Felicjana. Wszystko, co młodzieńiec widział, były białe nóżki dziewczyny. Na kilka kroków przed nią klęka i modli się do niej, niby do świętego obrazka. Czuć w tej scenie przesadę, czuć, że Zola chciał „zrobić idealizm” i wyszukiwał rozmyślnie jaknajidealniejsze sytuacje. W rozmowie kochanków nie ma tej siły poezji, tej wymowy, stojącej się w gazy i powiewne szaty, namietności, którą podziwiamy u romantyków. Zola przymuszał się do wonnych słów, chcąc widocznie dowieść, że i jego stać na... czystość.

Jedna skaza psuje dość poprawny zresztą rysunek

Anielki. Dziewczyna marzy nie tylko o pięknym, kochanym i kochającym, ale i bogatym. Jej ideał musi być koniecznym milionerem.

Kiedy biskup odmówił zezwolenia na związek swego syna z podrzutkiem, postanowiła Anielka nakłonić księcia kościoła do siebie. W tym celu udała się do kaplicy, w której sędziwy kapłan odbywał samotne modlitwy i przemówiła do niego, po wyznaniu miłości, w sposób następujący:

— Monsignorze! Nietylko jego, twojego syna kocham, ale kocham także szlachetność jego nazwiska i blask jego królewskiej fortuny. Ach, być bogatą przez niego, żyć w dostatku, w zbytku, ubierać się w aksamity i adamaszki, w brylanty i perły, mieć konie, powozy, wielkie lasy, w którychbym się przechadzała pod strażą paziów — to moje marzenie od lat dziecinnych!

Anielka marzy bardzo praktycznie i rozumnie mimo swojej egzaltacji, lecz jakże chciała, aby ją ojciec Felicjana wysłuchał po takim wyznaniu? Nie ona jedna pragnie milionów, które dają rozkosz, wygodę i niezależność życia. Bardzo wielu zadowolilo by się setką tysięcy.

Zola podkreśla ten głód złota swojej „marzycielki”. Dlaczego? Prawdą jest, że bogactwo jest dobrym sprzymierzeńcem miłości i w ogóle szczęścia wszelkiego, że wygładza ścieżki, po których przesuwają się marzenia ciche, sennie, nie lubiące spotykać się z trudem i chropowatością pracy pospolitej; prawdą w końcu, że owe sny dziewczęce o „królewiczach”, bywają nieodłączne od blasku i splendoru doczesnego, ale prawdziwy idealizm zakrywa dyskretnie tę

ciemną stronę swych snów, aby nie rozwiać ich uroku, czego Zola nie uczynił.

Kładąc nacisk na blask zewnętrzny „Złotej legendy”, był może Zola prawdziwszym, ale ten realizm zepsuł rysunek dziewczyny, której każda myśl miała być marzeniem.

Technicznie nie stoi „*Le Rève*” ani niżej, ani wyżej od dawniejszych powieści Zoli.

Wiadomo, że wszystkie utwory rozgłoszonego naturalisty niedomagają na brak fabuły, a brak akcji i przekładowanie treści drobiazgową erudycją.

I osnowa „*Marzenia*” da się ująć w kilkunastu wierszach, choć książka zawiera 310 stronic. W ostatniej powieści Zoli dzieje się bardzo mało. Nawet miłość Anielki do Felicjana naszkicował autor zaledwie w kilku scenach, niezawierających ani jednej ciekawszej sytuacji. Bez porównania więcej miejsca zajmują zbyt długie, więc nużące opisy miejscowości, procesyj, cytaty z „*Żywotów świętych*” itp. dokładności, dobre, gdy przedmiotem powieści jest sklep kupiecki, a tendencją drobiazgowo odtwarzanie natury; męczące, gdy utwór ma być poematem.

„*Le Rève*” robi wrażenie eksperymentu literackiego. Eksperymentu dokonał pisarz, obdarzony niepołitym talentem plastycznym, autor znanej sumienia, więc nie mógł napisać rzeczy słabej. Wszakże swobodniej porusza się Zola w ramach takiej „*Nany*” lub „*Ziemi*”. W „*Marzeniu*” czuć przymus, robotę i widać dość często dwulicowość, mimo usilnych starań o jednolitość.

Teodor Jeske-Choiński.

Wejść zimo w prawa swoje
I mrozem błoto zetnij,
A ja gorliwość zdwoję,
Dziękczynnych tonów zdroje
Dobędę z wieszczej fletni...

— Za córką...

W okolicy Brześcia litewskiego, we wsi Plezewka, zamieszkiwała Anna Ptaszyńska, wdowa po dzierżawcy karczmy i zajazdu, które po śmierci męża nadal utrzymywała.

Najstarsza córka Ptaszyńskiej, również Anna, 17-letnia dziewczyna, zasłynęła daleko, jako niezwykła piękność.

Uroda karczmarzki ściągała nawet do Plezewki sporo umyślnych gości.

Matka z obawy, by jej córki nie zbałamuceno, zwłaszcza, że po śmierci męża nie miała czasu dawać baczego nadzoru, postanowiła dziewczę wyprawić do ciotki, zamieszkałej w Warszawie.

W tym celu napisała list, prosząc o przybycie krewniej dla zabrania Andzi.

Tu się rozpoczyna nieprzewidziana intryga.

W niespełna tydzień po wysłaniu listu zjawia się w Plezewce pewna jejmość, oznajmiając, że jest przyslaną po Andzię.

Ptaszyńska, nie podejrzewając żadnego podstępu, córkę z nieznajomą wyprawiła d. 11-go października.

Od tej pory o Andzi nie było żadnej wiadomości, a na dwa listy, pisane do ciotki, Ptaszyńska otrzymała nareszcie odpowiedź, iż ta o niczem nie wie i nikogo po siostrzenicę nie przysyłała.

Matka bezwzględnie wybrała się w podróż i od czterech dni znajduje się w Warszawie.

Tu o swej córce ani w biurze adresowem, ani w drodze poszukiwań policyjnych nie się nie może dowiedzieć.

Nie ulega wątpliwości, że ładna dziewczyna w dziwnie zagadkowy sposób została przez kogoś uprowadzona.

Ptaszyńska dziś powraca do domu, aby na miejscu rozwinąć poszukiwania.

Na wypadek, gdyby ktoś w Warszawie wiedział o losie Anny Ptaszyńskiej, zechce dać znać do Karoliny Majewskiej pod nrem 1-ym za rogatkami jerozolimskimi.

— Udaremniona ucieczka.

Kupiec, Wolf Berliner, powierzył wczoraj 16-letniemu synowcowi swemu 1,800 rs. dla wniesienia do banku Handlowego.

Chłopiec uplanował sobie z pieniędzmi stryja uciec.

Zamiar ten jednak dość wcześnie spostrzeżono i obiecującego młodzieńca ujęto w chwili, gdy godził się z furmanem wozu frachtowego o cenę podróży w kierunku Radomia.

Poszkodowany pieniądze swe prawie w całości odzyskał.

— Kradzieże.

Ze sklepu Izaaka Ginterhafa pod nrem 16-ym na Nalewkach skradziono przez wybiecie szyby w oknie sztukę sukna czarnego, wartości 100 rs. — W kościele Panny Marii Józefie Szlaskiej, żonie konduktora kolejowego, wyciągnięto z kieszeni woreczek, zawierający 35 rs. gotowizną, pierścionek z turkusem i bilet loteryjny. — Na dworcu kolei nadwiślańskiej Anieli Gromadzkiej skradziono prawie z pod ręki torebkę podróżną, zawierającą różne drobniactwa toaletowe, a nadto tuzin srebrnych łyżeczek. — Przy ul. Młynarskiej pod nrem 5-ym, w mieszkaniu Hendli Silbermanowej, spełniono kradzież rozmaitych przedmiotów wartości 300 rs.

— Krwawe zajście.

W dniu wczorajszym na rogu ul. Dzikiej i Gesiej malarze: Piasecki, Cybulski, Krasnyj, Tkaczenko, Rosiński, Fejfer i Czechowski, wszczęli między sobą kłótnię, a następnie bójkę.

Dopiero interwencja kilku przechodniów oraz wezwana policja rozdzieliła zapasników.

Prawie wszyscy ponieśli mniej lub więcej ciężkie obrażenia.

Najciężej wszakże został poraniony Czechowski, którego w stanie bezprzytomnym odwieziono do szpitala starozakonnych.

— Zamach samobójczy.

W dniu onegdajszym przyjechała do Warszawy Karolina L., żona oficjalisty fabrycznego z pod Grodna, celem poparcia procesu.

Tymczasem okazało się, iż sprawa wcześniej została osądzona na niekorzyść powódki.

Zmartwiona takim rezultatem L., cierpiąca już od pewnego czasu na silne rozdrażnienie nerwów, postanowiła odebrać sobie życie.

W tym celu otrulią się łebkami od zapalek. Dzięki energicznemu ratunkowi, niebezpieczeństwo zostało na razie usunięte.

Stan zdrowia L. jest jednak dotąd groźny.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Dziś upływa termin płacenia raty bieżącej pożyczek, zaciągniętych w Towarzystwie kredytowym m. Kalisza.

— Jutro, w rządzie gubernialnym suwalskim, odbędzie się licytacja na dostawę w r. p. umundurowania i uprząży dla koni niższych stopni straży ziemskiej w gub. suwalskiej od rs. 8,341 kop. 48.

— Zapowiedziane na jutro ogólne zebranie akcjonariuszów warszawskiego Towarzystwa fabryk cukru nie przyjdzie do skutku i odroczone zostało do d. 5-go grudnia.

— Od dnia jutrzejszego wydawane będą bilety wejścia na ogólne zebranie Towarzystwa akcyjnego fabryki cukru „Czersk”, mające się odbyć d. 24-go b. m., o godz. 12-iej w południe, w biurze zarządu Towarzystwa w domu pod № 5-ym przy ulicy Elektoralnej.

— W dniu jutrzejszym stawić się mają do superrewizji w b. barakach rekruckich na Pradze popisowi z cyrkulów bielańskiego i powązkowskiego, którzy losowali w latach ubiegłych i uzyskali odroczenie do obecnego powołania; we czwartek, d. 22-go b. m., wezwani zostaną popisowi z wymienionych cyrkulów, którzy dziś wyciągnęli losy z № 1—130-go

ZE ŚWIATA.

× **Z Krakowa** korespondent nasz donosi pod dniem 19-ym b. m.: Namiestnik, hr. Badeni, opuścił wczoraj Kraków, pożegnany uczcą, na którą przybyło około 200-tu obywateli i urzędników wszelkich władz. — Komitet, do którego należą: dr. Wajgel, Ksawery Konopka, Mieczysław Pawlikowski, Tadeusz Romanowicz i sześciu akademików, ogłosił, iż w lecie r. p. starać się będzie sprowadzić do Krakowa zwłoki Adama Mickiewicza dla umieszczenia ich w grobach na Wawelu. Namiestnictwo galicyjskie zezwoliło na zbieranie w tym celu składek publicznych w Galicji. — Jak już donosiłem telegraficznie, sąd obwodowy w Wadowicach zezwolił na wypuszczanie na wolność przed ukończeniem śledztwa agentów, uwięzionych w głośnej sprawie ułatwiania wychodźstwa do Ameryki. Wysokość kaucji, niepraktykowana w dziejach galicyjskiej kryminalistyki, oznaczona została na sumy od 60—100,000 złr. od osoby. W ten sposób paru z pomiędzy uwięzionych, rozporządzając tak wysokimi kwotami, będą mogli wolność odzyskać, inni, ubożsi, pozostaną pod kluczem aż do końca śledztwa i rozprawy sądowej, która w r. p. może dopiero w kwietniu się rozpocząć. — Jednocześnie z polecenia władz rozpoczęto energiczne poszukiwania agentów wywozu i handlu kobiet. Namiestnictwo nakazuje policji miast Lwowa i Krakowa, oraz starostom krajowym natychmiastowe aresztowanie osób, którym wina w tym kierunku dowiedziona zostanie, i odsyłanie ich do więzień przy najbliższym sądzie.

× **Fundacja.** Właściciel kopaliń naftowych pod Drohobyczem, Mojżesz Gartenberg, z okazji jubileuszu cesarskiego postanowił ufundować dom przytułku w wielkim stylu dla starców i przeznacza na ten cel rentę 100,000 złr. W d. 2-im grudnia mają przystąpić do budowy gmachu.

× **Za granicą.** Polonez Glinki odegrany był w Londynie przez 48 dam na 24-ch fortepianach. Hałas ten za pomocą 96-iu rąk wykonano w „Albert Hall”. — W Poznaniu wynaleziono poemat nieznany dotąd, opiewający chwałę króla Jana. Utwór ma być wkrótce drukiem wydany. — Nasz dobry znajomy, p. Edward Jelinek, mianowany został członkiem Towarzystwa literackiego w Paryżu.

× **Świątopietrze.** Papież Leon XIII-ty otrzymał za pośrednictwem dziennika *Civitta Catolica* 5 milj. fr., złożonych przez katolików Indji wschodnich i Australji.

× **Po raz pięć.** Donosiliśmy niedawno o udzieleniu ks. Bismarkowi przez fakultet teologiczny uniwersytetu w Giessen stopnia dra teologii. Nie po raz to jednak pierwszy wszechnice niemieckie odznaczają w ten sposób żelaznego księcia. Obecnie jest on po raz pięć doktorem i tak: drem filozofji został w Hali za dyplomem z d. 21-go czerwca r. 1867-go, drem praw w Getyndze i w Erlangen w d. 18-ym marca r. 1885-go i 1-go kwietnia r. 1885-go, drem nauk politycznych w Tybingen d. 1-go kwietnia r. 1885-go i wreszcie drem teologii w Giessen d. 10-go b. m.

× **Łatwy zarobek.** W Stanach Zjednoczonych istnieje prawo, iż ktokolwiek pragnie wejść w związki małżeńskie, obowiązany jest posiadać t. zw. *marriage license*, a w razie małoletności i pozwolenie rodziców. Owóż prawo powyższe nie obowiązuje pewnych stanów, jak stan New-Jersey, gdzie śluby udzielają bez żadnych świadectw lub pozwoleń, byle za dobrą opłatą. W m. Camden, tuż na granicy Pensylwanji, niejaki W. H. Burrel, korzystając z wolności pod tym względem, utrzymuje się li tylko z udzielania ślubów. Szanowny B. przywłaszczył sobie tytuł księdza i zarabia rocznie na łączeniu dożgonem wężami par młodych 5—6,000 dolarów. Cyfra np. par, związanych na wieki w r. 1887/8-ym, wynosi tylko 1,440, t. j. w przecięciu cztery pary dziennie. Najmłodsza parka liczyła: on 16 lat, ona 13; najstarsza: on 80, ona zaś 71. Między zgłaszającymi się do ks. Burrela znalazł się między innymi „pan młody”, liczący 92 wiosen, który ślubował wiarę 17-letniej dziewczynie. Łatwy i przyjemny zarobek!

— Proszęmi jesteśmy o zaznaczenie, iż p. S. S. z apteki W-go Heinricha złożył dnia 7-go b. m. rs. 25 na ubogich.

NEKROLOGJA.

† S. p. Antoni **Magnuski**, opatrzonej św. sakramentami, zszedł z tego świata w dniu 19-ym listopada r. b., w wieku lat 66. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) przy ulicy Miodowej w dniu 22-im listopada, to jest we czwartek, o godzinie 10-iej zrana. Wyprowadzenie zaś zwłok z tegoż kościoła i tegoż dnia, o godzinie 3-iej po południu, do grobu rodzinnego na cmentarzu powązkowskim. Na te smutne obrzędy pozostała wdowa oraz dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół, b. kolegów i życzliwych zmarłego. 2—1176—

† S. p. Anastazja z Danielewiczów **Wiewiórska**, wdowa po b. nauczycielu warszawskiego Instytutu głuchoniemych, o-

patrzona św. sakramentami, przeniosła się do wieczności dnia 18-go listopada r. b., przeżywszy lat 76. Pograżeni w głębokim smutku synowie, córki, zięciowie, wnuki i prawnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 21-ym listopada, t. j. we środę, o godzinie 10-iej rano w kościele św. Aleksandra, a następnie na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 3-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —8476—

† S. p. Wandzia **Krajewska**, córka Sylwina i Cecylii z Blombergów, przeżywszy lat 5 dni 26, zmarła dnia 18-go b. m. po długich cierpieniach. Ciężkim ciosem dotknięci rodzice zapraszają na nabożeństwo w dniu 21-ym b. m., to jest we środę, o godzinie 10-iej zrana w kościele Narodzenia N. M. P. na Lesznie, oraz na pogrzeb tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 3-iej po południu, na cmentarz powązkowski. 2—3474—

† Dnia 22-go listopada, to jest we czwartek, jako w rocznicę śmierci s. p. Stanisława **Kosseckiego**, szambelana Dworu J. C. K. M., odprawione zostaną msze święte, o godzinie 9-iej zrana, w kościele Opieki św. Józefa (pp. wizytok). —3469—

Z DZIENNIKÓW RUSSKICH.

Now. wr. zaznacza nowy zwrot w stosunku Niemiec do Rosji:

„W Berlinie, o ile się zdaje, znów zaczyna brać górę nastroj pewnej drażliwości względem wszelkich zmian w Rosji, niezupełnie zgodnych—choćby tylko z powierzchowności—z temi, jakich mogłaby oczekiwać tamtejsza dyplomacja. Oto właśnie przed kilkoma dniami nastąpiło coś podobnego. Prasa niemiecka raz jeszcze zmieniła swój ton i objawia skłonność do dawania ucha różnym bezsensownym pogłoskom o niebywałych zamiarach wojowniczych rządu rosyjskiego. Nowy spadek naszego kursu zagranicznego, nie wiadomo, dlaczego, zestawiają z rozporządzeniami p. ministra wojny, wywołanymi zniesieniem charkowskiego okręgu wojennego lub z notatką *Journal de St.-Petersbourg* o znanym zresztą powszechnie fakcie, iż rząd nasz pragnie, aby Francja „przywrociła sobie przynależną jej z prawa i konieczną dla ogólnej równowagi pozycję w Europie”.

„Czasby jednak było położyć wreszcie kres tej perjury powracającej komedji. Gdyby można było przypuścić, iż wspomniana komedja jest wiernem echem poglądów i pragnień rządu niemieckiego—wtedy możnaby dojść do wniosku zbyt oryginalnego. Czyż istotnie dlatego, aby rząd ów przestał wątpić o zamiłowaniu pokoju i przyjaznych uczuciach Petersburga, mamy wyrzec się przedsięwzięcia środków, mogących uzupełnić pogotowie naszej armji; czyż mamy nadto oświadczyć formalnie, że chcielibyśmy widzieć Francję pozbawioną ostatecznie możliwości przywrócenia sobie dawnego stanowiska?

„Byłaby to zbyt droga cena przyjaźni niemieckiej i przychylności giełdy berlińskiej. Czegóż podobnego nikt od nas ani wymagać nie może, ani się spodziewać, szczególnie po wypadkach zeszłego lata, które tak jasno określiły, na jakich warunkach mogą być przywrócone dawne, szczerze, przyjazne stosunki pomiędzy Niemcami a Rosją. Organa urzędowe berlińskie powinny wiedzieć i nieustannie pamiętać, że dewiza tych warunków są słowa: „jak równy z równym” i że, jeżeli dyplomacja niemiecka ma prawo dopomagać radami do wzmocnienia armji austriackiej i włoskiej i czuwać nad własną armją, to i my nie jesteśmy obowiązani pozostawać biernymi widzami, tak jak również mamy prawo życzyć sobie restytucji Francji. Przecież Niemcy starają się podobnie o powiększenie znaczenia międzynarodowego Austrii i Włoch.”

Wreszcie dziennik kończy:

„Wszystkie te jednak rachunki zaprowadziłyby nas za daleko, gdyby, oczywiście, istniała przyczyna robić je na serjo. Tymczasem nie chcemy wierzyć w istnienie powyższych przyczyn i skłonni jesteśmy wytłumaczyć sobie groźne syczenie organów urzędowych niemieckich zdawna panującym tam przekonaniem, że owo syczenie będzie wzięte u nas za echo dominujących poglądów w sferach berlińskich. Tego jednak organa urzędowe niemieckie nie doczekają się od nas, chociażby to było nieprzyjemnem dla wielu zakulisowych inspiratorów, wciąż jeszcze wyobrażających sobie, że ich osobiste przekonania powinny zawsze brać górę nad przekonaniem i poglądami koronowanego wodza narodu niemieckiego.”

Mosk. wiad. podają notatkę o zamierzonym zreformowaniu stosunku emigrantów bułgarskich do armji ruskiej:

„W szeregach russkich służy dotychczas przeszło 60-ciu oficerów bułgarskich, którzy przenieśli się do Rosji po abdykacji Battenberga. Dotychczas oficerowie bułgarscy zachowali swoje rangi i noszą nazwę „przykomenderowanych” do armji ruskiej. Z początkiem nowego roku korporacja oficerów bułgarskich będzie zniesiona, a tym ostatnim ma być zaproponowane, aby ostatecznie przeszli do służby ruskiej z odpowiednimi rangami russkimi. Ci, którzy przyjmą propozycję, zostaną oficerami russkimi, pozostali zaś będą musieli opuścić szeregi.”

Swiet odpowiada na notatkę *Journal de St.-Petersbourg* w sprawie odezwania się paryskiej *Matin*:

„Cieszymy się, że dyplomacja russka przyswoiła sobie tę prawdę, która tak często powtarzana była w niezależnej prasie ruskiej. Co się zaś tyczy twierdzenia, że tak francuskie, jak i russkie interesa wymagają zachowania pokoju, o tem nikt nie ma innego zdania. Lecz zjawia-

się pytanie: jakimi środkami najłatwiej zachować pokój? Czy w drodze istotnie przyjacielskiej ugody z mocarstwami, życzącami nam wszelkiego dobra, czy też przez pokładanie nadziei w jakowychś tradycjach, łączących nas z państwami niemieckimi, tradycjach, co prawda, wielce niepożyczającej natury? Dość wspomnieć, że jedno z tych państw — Prusy, w r. 1815-ym, kiedy samo tylko zachowało swe istnienie dzięki naszej pomocy, już obmyślało podstępna krucjatę przeciw Rosji. O Austrii nie mówimy, ponieważ samodzielnej polityki ona i teraz nie ma.

Mimo to, wciąż jeszcze wstydzimy się jakoś wystąpić z otwartą przyjaźnią ku Francji i nienawiścią względem „ligi pokoju”, która skierowana jest przeciwko nam i francuzom. Tymczasem owa liga wybornie przeprowadza swoje interesy. Teraz już nietylko austriacki, lecz nawet włoski sztab wojenny, stały się zwykłymi wydziałami głównego sztabu pruskiego i razem obmyślają plan napaści na Francję i Rosję. A my wciąż się jeszcze boimy, aby Niemcy nie rozgniewali się na nas, że sympatyzujemy z francuzami, mającymi wspólne z nami interesy. Jak widać, historia nie nauczyła nas zbyt wiele.

Z ostatniej poczty.

Budapeszt 18-go listopada. — Komisja wojskowa sejmu peszteńskiego po długich i żarliwych rozprawach przyjęła w zasadzie obostrzenia dla ochotników jednorocznych, zawarte w projekcie nowej ustawy wojskowej.

Berlin 18-go listopada. — Faktem jest, że rewizja u Roggenbacha odkryła materiał uniwersalny, Geffken, dowodząc, że Geffken, oddając pamiętniki cesarza Fryderyka na użytek publiczny, działał zgodnie z życzeniem zmarłego monarchy. Roggenbach wiedział o zamierzonej publikacji.

London 17-go listopada. — Wczorajszy wybór na członka parlamentu z okręgu Dewsbury stronnika Gladstone'a, Oldroy, w miejsce konserwatysty, który złożył mandat, uważają dzienniki za nowy dowód, że stronnictwo *home rule* irlandzkiego wzrasta z dniem każdym w Anglii, z czego wnoszą należać, że najbliższe wybory powszechne do izby gmin dadzą większość Gladstonowi.

Lizbona 18-go listopada. — Dwa portugalskie statki wojenne odpływają na wody Zanzibaru, celem wzmocnienia tamtejszej eskadry.

Bukareszt 18-go listopada. — Nie ulega wątpliwości, że synod kościoła rumuńskiego uzna się za niekompetentny do ocenienia protestu królowej Natalji przeciw wyrokowi rozwodowemu.

Belgrad 18-go listopada. — Dzisiejszy dziennik urzędowy zamieszcza szereg protestów ze strony wyborców opozycyjnych przeciw wpływaniu władz na wybory, a zarazem sprawozdania prefektów, donoszące, że stronnictwa opozycyjne terroryzują wyborców, zagrażając nawet ich mieniu i życiu. Zwiększa rozdrażnienie jest wielkie w okręgach Czaczak, Pożega, Iwanica i Leskowacz.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Wiedeń 20-go listopada. (Tel. pryw. K. W.) — W komisji wojskowej poseł Chrzanowski napróżno domagał się ulg dla ochotników jednorocznych w nowej ustawie.

Lwów 20-go listopada. (Tel. pr. Kur. War.) — Na prezesa galicyjskiej rady szkolnej ma być powołany znany literat, Władysław Łoziński, były redaktor *Gazety lwowskiej*. Redaktorem tej ostatniej ma zostać niebawem, w miejsce Adama Krechowickiego, p. Kazimierz Skrzyński.

Lwów 20-go listopada. (Tel. pr. Kurj. W.) — Znana filantropka, pani Czarkowska, zamierza utworzyć nową wielką fundację publiczną z charakterem dobroczynnym.

Lwów 20-go listopada. (Tel. pryw. Kurj. Warsz.) — Członek izby panów, Stanisław Polanowski, prosi o wiadomość, podaną w dziennikach lwowskich i krakowskich o sprzedaży olbrzymich dóbr Moszków księciu Adamowi Sapieżu. Książę Sapieża bawi obecnie w Szwajcarii, na dobra Moszków pożyczył świeżo bank krajowy 900,000 str. (Wyjaśnienie powyższe czujemy się obowiązani podać, gdyż i do nas telegrafowano o tej wielkiej tranzakcji; przyp. red.)

Lwów 20-go listopada. (Tel. pryw. Kurj. Warsz.) — W personelu polityczno-administracyjnym Galicji zajęte mają na życzenie nowego namiestnika, hr. Kazimierza Badeniego, znaczne zmiany. Oczekują lada dzień nominacji ordynata, Czarkowskiego, Fettera i Krechowickiego na starostów a Korytowskiego na prezydenta prokuratury skarbu w mieście barona Jorkasza.

Berlin 20-go listopada. (Tel. pryw. K. W.) — Według *Nationalzeitung* w kołach rady związkowej zaprzeczają wiadomości, jakoby rząd miał domagać się od parlamentu wielkiego kredytu na cele wojenne.

Berlin 20-go listopada. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Bank niemiecki ogłasza, że skradziona w urzędzie centralnym suma miliona lirów renty włoskiej została w zupełności odzyskana.

Paryż 20-go listopada. (Tel. pryw. K. W.) — Na granicy francusko-niemieckiej zaszedł nowy wypadek. Urzędnik dworca kolejowego, Igney-Avri-court, zaarrestowany został przez żandarma niemieckiego na terytorjum niemieckim, na którym posiadał grunt do uprawy.

Paryż 20-go listopada. (Tel. pryw. K. W.) — Według telegramów, nadesłanych do dzienników tutejszych, umarł w Tangerze Feraud, minister-rezydent francuski.

Rzym 20-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Papież przygotowywa encyklikę w sprawie rozbójstwa.

Proces kukizowski.

Lwów 20-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — Proces przeciw Strzeleckim o zamach morderczy na ks. Tchórznińskiego, połączony z rabunkiem, rozpocznie się z pewnością w połowie grudnia. Z powodu sensacyjnej natury sprawy, publiczność wpuszczana będzie za imiennymi biletami.

Pani Strzelecka wybrała ostatecznie za obrońców swoich adwokatów Rońskiego i Goreckiego, należących do najcelniejszych przedstawicieli tutejszej ławy obrończej; Strzeleckiego bronić będą adwokaci Duleba i Dąbrowski.

Charakterystycznym jest, że ks. Tchórzniński wyraża się o Strzeleckich ciągle bardzo korzystnie. Przypominając sobie dokładnie wypadki z kilku lat ubiegłych, o ostatnich przejściach zgola nie wie. Ma on się już wcale dobrze; zeznania jego wszakże nie przyczynią się wiele do wyjaśnienia niezmiernie zawiłej sprawy.

Akt oskarżenia wypracował sam prokurator naczelny, Girtler, poświęciwszy tej pracy tydzień czasu.

Nowy namiestnik, hr. Badeni, interesuje się gorąco tą sprawą. Gdy była u niego deputacja powitalna adwokatów tutejszych, zapytał dra Rońskiego, czy jego klientów (Strzeleckich) dobrze traktują w więzieniu? Dr. Roński odpowiedział, że nie ma powodu do uskarżania się.

Prośby Strzeleckich o wypuszczenie ich na wolność za złożeniem kaucji nie uwzględniono. Więzienie śledcze miało oddziaływać bardzo niekorzystnie na Strzeleckiego, który nawet posiwił.

Główniej rozprawie ma przewodniczyć radca Rauch, jeden z najzdolniejszych jurystów tutejszych.

Berlin 20-go listopada, g. 2. m. 30. (T. p. K. W.) — Ruble w gotówce [] (wczoraj 206.40) Ruble na dostawę [] (wczoraj 206.50)

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— **Agronomowi.** — Do instytutu agronomicznego w Nowej Aleksandrii przyjmują tych, którzy ukończyli gimnazjum klasyczne, 7 klas szkół realnych lub szkołę rzemieślniczą w Łodzi, tych ostatnich jednak z egzaminem. Po ukończeniu szkół prywatnych do instytutu wstąpić nie można, egzaminów wstępnych bowiem nie ma; również nie można wstępować do instytutu z t. zw. domowej edukacji. Zapis do instytutu odbywa się w sierpniu. Do prośby dołączyć należy: metrykę urodzenia, świadectwo pochodzenia, patent z ukończenia gimnazjum lub szkoły realnej, świadectwo policji (jeżeli zapis następuje po dwóch latach od chwili ukończenia gimnazjum), oraz dwie fotografie. Nadto pochodzący z gubernij: wileńskiej, grodzieńskiej, kowieńskiej, mińskiej, mohilewskiej, witebskiej, kijowskiej, podolskiej i wołyńskiej winni przedstawić świadectwo generał-gubernatora o pozwoleniu na kształcenie się w Królestwie. Wyjątek w tym względzie stanowią synowie urzędników, oficerów lub obywateli, posiadających nieruchomości w Królestwie. Opłata roczna wynosi rs. 50.

— **Pani Piotrowi.** — Zawiadomienie o zmianie pociągów na kolei, o jakiej sz. pan wspomina, otrzymaliśmy nazajutrz dopiero po terminie, w którym zmiana ta wprowadzona została.

— **Pani Al. (czy też M.)** — Dziękujemy!...

— **Pani J. E.** — Prosimy.

— **Pani E. Gr.** — Najmocniej przepraszamy!...

— **Pani L. G.** — Ma sz. pan zupełną słuszość. Na kolei obwodowej będzie zamknięty przystanek przy drodze górczewskiej, a nie przy moście.

— **Pani Jerzemu.** — Gdy się ktoś nasłucha dobrej muzyki, dźwięczą mu potem w uchu i w pamięci oderwane tony, nie układające się jednak w skończoną całość. Toż samo ma miejsce, gdy ktoś naczyta się poezji. Przypomnienia pięknych słów, olśniewających porównań i oryginalnych myśli odzwierciedlają się w umyśle, pozwalając chwilami mniemać, że to on właśnie jest ich twórcą. Dla wielu to osobiste przeświadczenie wystarcza, inni wszakże wyobrażają sobie, że głos wewnętrzny im samym śpiewać każe i owe strzępy cudzych szat bogatych zszywają grubemi niciami własnego wyrobu. Z omyłki tej powstaje dużo mniej i więcej niepomysłnych prób rymowanych; z omyłki tej również narodziły się trzy wierszyki, do oceny nam przysłane. Odzwierciedlają się w nich chwilami echa dobrych melodji, przy których tem smutniej odbija niezręczna budowa całości.

— **Pani W.** — Jasińczyk powrócił już do Warszawy; bawił w Krakowie, gdzie wystawiano „Lenę”.

GIEŁDA.

Warszawa, 20-go listopada.

Berlin telegrafował nam dziś taksacje 207.75 i 208, odpowiadające 48.15 i 48.07 1/2 bez kosztów. Nadesłane nadto depesze utrzymywały, iż przy mocnej tendencji giełda berlińska kryje się po 208. Petersburg szacował Londyn po 9.78 z odbiorem natychmiastowym i po 9.81 na styczeń. Nasza giełda była usposobiona bardzo niechętnie dla walut obcych. Wszyscy chcieli sprzedawać, a bardzo niewielu chciało kupować. Znacznie lepsze taksy wpłynęły również niżkowno na dążność giełdy. Skutkiem tego początkowy kurs Berlina 48.25 (równia 207.30 bez kosztów) spadł dosyć szybko do 48 (t. j. 209 marek za 100 rubli). Różnice, jakie ztąd wynikły, wynoszą dziś 25 kop., a przy porównaniu wczorajszego kursu końcowego 35 kop. na korzyść rubli. W dostawach robiono dziś dosyć dużo. Sprzedano dostawę z odbiorem stałym w dniu 28-ym stycznia r. p. po 48.25, z odbiorem do woli kupującego do dnia 15-go stycznia r. p. po 48.40, z odbiorem do końca grudnia r. b. do woli kupującego po 48.10, z odbiorem stałym w końcu grudnia r. b. po 48.15, z odbiorem stałym w d. 28-ym grudnia r. b. po 48.10, z odbiorem za jeden miesiąc do woli kupującego po 48.05, a do woli sprzedającego po 47.90 i 47.75, oraz z odbiorem stałym do końca b. m. po 48 i 47.87 1/2.

Waluty obce w niewielkim ruchu. Berlinem krótkim obracano po 48.25, 48.12 1/2 i 48, żądając 48.15.

Londyn krótki ofiarowano po 9.69, brano po 9.67 i 9.66.

Paryż krótki nabywano po 38.72 1/2, przy chęci osiągnięcia 38.75.

Wiedeń krótki po 80.40 w żądaniu nominalnem.

W papierach obrotu ograniczone, przy dążności ospałej i niżkownej.

Żądano za listy likwidacyjne 85.75 i 85, stosownie do wielkości odcinków. Zapłacono za kilka tysięcy dużych sztuk 85.55 i 85.40, oraz za kilka tysięcy małych 85.40 i 84.75.

Wschodnie pożyczki w żądaniu bez ruchu po 98 — wszystkie trzy emisje.

Oddano parę tysięcy biletów banku państwa II emisji po 97.50.

Nową pożyczkę 4% chciało zbyć po 82.40, nabyto drobności po 82.20.

Listy zastawne ziemskie w żądaniu po 96 I ser. i 95 II, III, IV i V ser. Otrzymano 95.10, 95 i 94.85 za kilka tysięcy ostatniej serii z odbiorem natychmiastowym i 95.40 za kilka tysięcy z odbiorem za miesiąc.

Listy zastawne m. Warszawy w zaofiarowaniu bez ruchu po 97, 93.75, 93.25, 93 i 92.25 — stosownie do serii.

Kupiono kilka tysięcy obligacji kanalizacyjnych miasta Warszawy po 89 w drobnych sztukach.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla obcych walut słabe, niżkowne. Za Berlin krótki płać 47.85.

W. O.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Targ Witkowskiego dnia 20-go listopada. — Dostawy ziarna w dniu dzisiejszym były bardzo obfite, usposobienie wskutek tego rozwinęło się słabe, zaofiarowanie bowiem przewyższało potrzeby. Pszenicy wystawiono na sprzedaż 1200 korey. Wyborową kupowano po 6.55, 6.60 i 6.65, białą po 6.45, psrą po 5.70, 6.15 i 6.30. Dowozy żyta wynosiły 700 korey, wyborowe ziarno sprzedawano po 4.05, 4.20, średnie po 3.80 i 4 rs., ordynaryjne w zaniebaniu. Owsa sprzedawano 400 korey, przeważnie gorsze średnie ziarno, które dowieziano po 2.05, 2.10 i 2.15; za jedną partję wyjątkowo pięknego zapłacono po 2.84. Siano w drobnych ilościach sprzedawano po 25, 30, 35 i 40 kop., słomę po 22 1/2 i 25 kop.

Sprawozdania meteorologiczne

z d. 20-go listopada 1888 r.

(Według spostrzeżeń stacji warszawskiej.)

	Barom.	Wilgot.	Wiatr	Tem. C.	Tem. R.
D. 19-go g. 9 w.	743.4	98	Z	6.8	5.4
D. 20-go g. 7 r.	739.7	83	PdZ	7.8	6.2
g. 1 w.	737.3	79	PdZ	9.4	7.5
W ciągu d. 19-go b. m.	Temperatura najniższa C. 2.8 = R. 2.2 najwyższa C. 6.8 = R. 5.4 Wysokość wody spadłej 1.7 mm.				

MEDAL SREBRNY 1885 R.
Fabryka wyrobów metalowych i odle-
wów T. Gwizdzińskiego i S-ki.
przeniesioną została na ulicę Koszykową
№ 27, do domu własnego, trzeci dom od
Marszałkowskiej. Kantor i Skład Nowy-
Świat № 2, jak dawniej. Fabryka mieści się
w pobudowanych na ten cel odpowiednich bu-
dynkach i poruszana jest maszyną siły sze-
ściokonnej. O czym niniejszym zawiadamiam
naszych Szanownych Klientów.

Do wynajęcia

1615

od 1 Stycznia p. LOKAL na 1-em
piętrze przy ul. Niecałej pod № 3, skła-
dający się z bardzo dużego pokoju o 3-
oknach, jednego mniejszego, kuchni z
przedpokojem. W lokalu tym mieścił
się przez lat 15 magazyn krawiecki
Frenzla, następnie Augusta Struwego.
Wiadomość Niecała 3, u W. Struwego.

SYROP CHRZANOWY Z JODEM

PP. GRIMAULT i K^o, APTEKARZY W PARYŻU.

Od lat dwudziestu lekarstwo to wydawało zawsze najpomyślniejsze
skutki w chorobach dzieci, zastępując tran z węgrobry sztokfisz i ule-
pek antyskorbutyczny.

Jest lekarstwem skutecznym w nabrzmiałościach gardła i zapaleniu
gruczołów szyi, przeciw strupom na głowie u dzieci i wszelkim wyrzu-
tom na głowie i twarzy. Podnieca apetyt, daje jedrność tkankom, zmienia
bladłość cery na czerwoność, lecz rozmiękłość ciała i powraca dzieciom
naturalną siłę i wesołość. Stanowi wyborny środek lekarski przeciw wyrzu-
tom i strupom dzieci przy piersiach, jak również wyborny środek krew
przeczyszczający.

SKŁAD W PARYŻU, 8, ULICA VIVIENNE I W GŁÓWNYCH APTEKACH.

SPRZEDAŻ PUBLICZNA około 50,000 kilogramów MASŁA KAKAOWEGO VAN HOUTEN,

odbędzie się we Wtorek dnia 27 Listopada 1888 r.,
o godzinie 11-ej przed południem punktualnie, przez
meklera C. ZICELERA, w sali aukcyjnej Doelen-
straat 10, w AMSTERDAMIE. Weesp (Holandja).
1865R C. J. VAN HOUTEN & ZOON.

Do sprzedania

Na Wystawę Paryzką 1889 roku

ozdobna rzeźbiona dębowa

Sześciokątna Szafa oszklona

lustrzanymi szybami, urzędowej roboty, po cenie umiarkowanej. Opakowanie szafy
bardzo porządne. — Bliższe szczegóły w Biurze właściciela domu № 15 przy ulicy
Miodowej. — Obejrzeć można także każdego czasu. 1762R

MAGASIN FRANÇAIS

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej (1), gmach dawnej starej Poczty.

Wielki wybór różnego rodzaju gotowych ubiorów męskich, jako też materiałów na obstalunki podług miary.

CENY STAŁE.

1747R

Nauka i wychowanie.

Adres biura nauczycielskiego Zaleski, Ma-
zowiecka 16, rekomenduje nauczycieli, nau-
czycielki, bony. 2254

Biuro nauczycielskie, Zaleski. Paryżanka
14-letnia zaraz do umieszczenia 22894

Dyplomowany zakład rękodzielniczy dla
kobiet Swinarskiej, Marszałkowska 123.
Zaczynają się kursa kroju, krawatów, koronek
haftu, dzetów, robót włóczkowych. 22644

Francuzka wykształcona potrzebna (2 go-
dziny) za obiady z dopłatą. Skład farb Kraus-
sego, Miodowa 12. 22933

Korzystne nowe rzemiosła wprowadza szko-
ła rzemieślnicza dla kobiet Jadwigi Przewo-
skiej, Niecała 10. Do krawieczyny i kape-
luszki jest pracownia. Dla zbytu prac uczennic,
sklep. 22156

Korepetycje przedmiotów szkolnych dzie-
cia doświadczeni nauczyciel. Chmielna 29,
mieszkania 4. 21864

Lekcyj muzyki udziela osoba, która w tym
roku ukończyła konserwatorium. Wiado-
mość: ulica Ziota № 44, mieszkania 11. 22925

Lekcje rosyjskiego pragnę brać w zamian fran-
cuskiego. Oferty w kant. Kurjera pod „Za-
miana.” 22977

Młoda osoba udziela lekcji kroju, za bardzo
względna opłatą; także przyjmują się różne
roboty ręczne. Chmielna № 23, m. 12. 22517

Nauczycielka poszukuje lekcji. Oferty w
kantorze Kur. pod adresem: „Lekcje.” 22918

Potrzebny korepetytor klas wyższych, dla
uczniów IV klasy szkół filologicznych, za stół
i stancję. Szmulowizna, szosa № 6. Rokos-
sowska. 22530

Paryżanka udziela lekcji francuskiego i
konwersacji. Chmielna 10, m. 9. 22929

Potrzebna jest na demi-place francuzka do
konwersacji i znająca początki muzyki. Ulica
Nowy-Swiat № 17, mieszkania 2, wiadomość
od 10 do 12 w południe. 22930

Potrzebny nauczyciel ewangelik, z rosyjskim
i niemiecką konwersacją. Świadczenia wy-
magane. Włodzimierska № 4-8, od godziny
5-7. 22910

Potrzebna nauczycielka, znająca dobrze je-
zyk niemiecki, na stałe w Warszawie. Wi-
adomość: Leszno 18, m. 11. 22944

Poszukuje chłopczyka ośmioletniego, do
wspólnej nauki na wieś. Żurawia 19, mie-
szkania 21. 22950

Potrzebna francuzka za obiady. Ogrodowa
26, mieszkania 18. 22955

Student ruski poszukuje lekcji lub korepe-
tycji. Chmielna 29, m. 8. 22960

Student uniwersytetu poszukuje lekcji lub
korepetycji. Chmielna 29, m. 8. 22829

Zadana francuzka na demi-place. Mazowie-
cka 11, mieszkania 22. 22935

Posady i prace.

Angielka (francuzki, niemiecki, muzyka)
Aszuka zajęcia. 47 Piwna, I piętro. 22082

Bona niemka potrzebną jest zaraz lub od 1-go
grudnia. Ulica Wiejska № 3, m. 8. 22806

Bona niemka młoda, szyjąca na maszynie, z
dobrymi świadectwami, potrzebna zaraz. —
Zgoda № 1, m. 7. 22899

Bona izraelitka, inteligentna, znająca kra-
wieczyznę, potrzebna zaraz przy ulicy Elek-
toralnej № 49, m. 6. 22926

Bona niemka poszukuje miejsca. Oferty kan-
tor Kurjera pod B. Z. 22946

Chłopcy od lat 15 potrzebni są zaraz do lito-
grafii Henryka Kohn. Elektoralna 3. 22927

Do krawieczyzny potrzebne są panienki.
Żurawia 23, m. 20. 22963

Doktor potrzebny zaraz na prowincję na do-
godnych warunkach, z wyrobioną praktyką.
Wiadomość Warecka № 10, mieszkania 1, w
podwórzu. 22743

Do zakładu fotograficznego „Leonard” Kra-
kowskie-Przedmieście 58, potrzebny jest
kasjer lub kasjerka z niewielką kaucją, rów-
nież młody, inteligentny człowiek znajdzie
miejsce jako uczeń. Wiadomość na miejscu
od 10 do 11 przed poł. 22924

Kucharz kawaler poszukuje posady od 1-go
Stycznia na wyjazd na prowincję lub w War-
szawie na prywatne, albo też na wyjazd do
Rosji. Adresy proszę składać posterestante
pod lit. H. G. № 69, ostatnia stacja w Ło-
dzi. 22914

Kucharz, podejmując się wszelkich od naj-
mniejszych robót po domach prywatnych.
Ulica Pręta № 7 d., 14 m., do W. Z. 22931

Litografa zdolnego, piszącego i angielskie
pismo, poszukuje się. Adresować litografja
S. W. Kulzenko Kijów. Uprasza się o nadsy-
łanie swoich robót listownie. 22900

Lokaj z dobrymi świadectwami długoletniej
służby, poszukuje obowiązku, na żądanie
mogą być rekomendacje. Topiel № 7, mieszka-
nia 3. 22756

Leśnik z Poznańskiego, samotny, liczący 25
lat, wyuczywszy się leśnictwa w książęcych
borach, poszukuje samodzielnego miejsca. —
Świadczenia w podpisie. Oferty pod R. N. skła-
dać w kantorze Kurjera. 22915

Niemki bony z dobrymi świadectwami po-
trzebne są zaraz. Biuro nauczycielskie Ja-
sińskiej. Biega 6. 2642

Niemka młoda z krawieczyzną żądana jest
na prowincję. Biuro nauczycielskie Anny
Dameran, Krakowskie-Przedmieście № 38,
wprost Saskiego placu. 22953

Osoba wyższego towarzystwa, wykształco-
na, posiadająca język francuski na równi z
polskim, literaturę w obu językach, poszukuje
miejsca towarzyski na wsi do doradzającej
lub dorosłej panny. Wiadomość czytelnia No-
wy-Swiat 58. 2680

Osoba młoda, inteligentna, z rekomendacja-
mi, poszukuje miejsca do zarządu domem
u wdowca, do zaopiekowania się dziećmi. Łaska
we oferty w kantorze Kurjera pod A. C. 22716

Osoba młoda, inteligentna, poszukuje miej-
sca sklepowej, zajęcia się domem lub dzie-
ci. Wiadomość Saski ogród mleczarnia. 22965

Osoba wykształcona, posiadająca język nie-
miecki, francuski, angielski i wyższą mu-
zykę, poszukuje odpowiedniego zajęcia. Wi-
adomość w czytelni Nowy-Swiat 58. 2661

Osoba młoda, inteligentna, z dobrem wycho-
waniem, szuka pracy lub posady każdej
może także udzielać lekcji, zając się w zupeł-
ności domem, towarzystwem dla dorosłych
panien lub osób zupełnie niemłodych. Jednym
słowem żadnego zajęcia się nie lęka. Rekom-
endacje kilkudziesięciu osób może podać.
Wiadomość w kiosku przy ulicy Marszałkow-
skiej róg Hożej, cały dzień, albo we własnym
mieszkanie do 10 zrana, Marszałkowska № 78,
mieszkania 13. 22920

Osoba młoda potrzebna zaraz do damy w
starszym wieku do towarzystwa i na wy-
jazd za granicę. Jedynie osoba młoda z kon-
wersacją francuska i muzyką oraz dobrą re-
komendacją refektowaną będzie. Biuro nau-
czycielskie Lewińskiego, Zienna № 42. 22938

Osoba znająca krój, poszukuje szycia przywa-
tnie. Ziota 20, m. 1. 22985

Potrzebne podręczne do bielizny. Ulica Le-
szno 89, m. 7. 22903

Potrzebne są panny zdadne do staniów i do
nauki, Leszno № 23. Bielińska. 22987

Potrzebne panny do krawieczyzny, podrę-
czne i do nauki. Bednarska № 18, mieszka-
nia 22. 22980

Potrzebne są panny zupełnie zdolne do sta-
niów, okryć i spodni, oraz podręczne. Ziel-
na 27, na parterze. 22917

Potrzebne są maszynistki do trykotów. —
Ulica Zakroczyńska № 15, m. 24. 22934

Potrzebne są panny do trykotów zupełnie
zdadne. Jasna № 3, mieszkania № 6. 22975

Potrzebne są panny do okryć kompletnie u-
zdolnione, podręczne i do maszyn. Nowo-
lipki 5, m. 3. 22959

Potrzebny jest uczeń do handlu spożywczo-
kolonialnego. Marszałkowska № 112. 22952

Potrzebny chłopiec do piekarni. Wiadomość
w cukierni Rejnharda. Ulica Marszałkowska
№ 104. 22902

Panna na wyjazd najkompletniej uzdolniona
do krawieczyzny, potrzebna jest natych-
miast, wymaga się wypróbowania zdolności.
Żurawia 29, mieszkania 1. 22943

Potrzebny agenci zdolni i odpowiedzialni do 2,
sprzedaży książek. Wiadomość od 12 do 2,
Administracja kiosków, przy Placu Teatral-
nym 11. 2658

Potrzebna jest niemka na wies, umiejscu-
dobrze prac i prasować i do gospodarstwa
zaraz. Oferty hotel Saski № 43. 22976

Potrzebny zaraz agent i inkasent na pro-
wincję. Wiadomość w składzie maszyn i do
szycia, Senatorska 22. 2655

Przybyły z zagranicy młody człowiek, w da-
dający językiem polskim, rosyjskim i franc. uz-
kim, poszukuje zajęcia w magazynie towarów
do sprzedaży. Wielka № 50, m. 6. 2276

Potrzebne dwie panny uzdolnione do szycia
bielizny zaraz i uczeni. Stare-Miasto №
38, m. 12, 4-te piętro. 22465

Potrzebny jest młody inteligentny człowiek
do zajęć księgarsko-kolportażowych za wy-
nagrodzeniem miesięcznym i tantiemą, może
znaleźć zajęcie w księgarni Teodora Paproc-
kiego i S-ki. Nowy-Swiat № 41. 2644

Potrzebna panna do staniów i upinania
sukien, bardzo uzdolniona, za dobrem wy-
nagrodzeniem. Zastac można od 4. Zienna № 13.
Stróż wskaże. 22521

Potrzebna jest panna służąca, znająca do-
skonale krawieczyznę, z dobrymi świadec-
twami. Zgłaszać się między 6-tą a 8-mą wie-
czór. Żurawia 7, mieszkania 6. 22502

Potrzebna maszynistka do maszyny półczło-
wicznej. Kruca 46, m. 7. 22830

Sklepowa obeznana z handlem, poszukuje
miejsca. Niecała № 7, u zegarmistrza, od go-
dziny 1 do 3. 22864

Służąca młoda umiejscu dobrze gotować,
spotrzebna zaraz. Zgłosić się na ulicę Bagno
№ 4, mieszkania № 7, do godziny dziewiętej
zrana. 22973

Kupno i sprzedaż.

Algierka szopowa, odznaczająca piękności,
Ante używana, do sprzedania za rs. 160. Książ-
ęca 2, u portjera. 2628

Antyki meble do sprzedania. Świętojeńska 28,
Am. 8, na dole. 22879

Adres fabrycznego składu dywanów, serwet,
chodników Kiltynowicza, Mazowiecka 16,
wprost Erywańskiej. 2081

Azjatyckie, europejskie najrozmaitsze dywa-
ny w wielkim wyborze! Koldry, serwety,
chodniki, pleidy itp. „najlepiej kupować” w
głównym składzie Giełzyskiego Piotra. Mar-
szalkowska 137. 2561

Billard do sprzedania wraz z wszelkimi re-
kwizytami, za bardzo przystępną cenę, za
Szmulowską rogatką № d. 5. 22657

Bardzo tanio meble używane i garnitur o-
brzechowy, kanapa, 4 foteliki, sofa, otomana,
Ulica Ślizka № 10, stróż wskaże. 22956

Do sprzedania dwie szafy, 16-żeczko dzie-
cinne. Leszno 33, m. 21. 22860

Do sprzedania są męskie szopy. Biała № 2,
mieszkania 15. 22921

Dywany perskie, angielskie, krajowe, serwe-
ty, portjery, meble perskie, chodniki w wiel-
kim wyborze najtaniej w fabrycznym składzie
Kiltynowicza, Mazowiecka 16, wprost Ery-
wańskiej. 2083

Do sprzedania faetony używane, zdadne na wieś i miasto, oraz amerykański, prelotki z wierzchami i sanki. Ceny niskie Świętokrzyska 35, od ulicy Marszałkowskiej drugi dom. 22050

Do sprzedania futro męskie elki amerykańskie nowe. Zapłacone 800 rs., oddaje się za 700 rs. Dowiedzieć się można między 12 a 4 po południu. Świętokrzyska 39, mieszkania 11. 22775

Do sprzedania szafa, łóżko i otomana zupełnie nowe, za przystępną cenę. Widok 22, mieszkania 15. 22701

Dogów duńskich para rocznych do sprzedania. Mokotowska 60, stróż wskaże. 22939

Fortepian ratami sprzedaje, wynajmuje, zamieniam, reperację strojenia przyjmuję. — Miodowa 1. 22474

Futro męskie nurki do sprzedania. Krakowskie-Przedmieście 63, w fabryce kwiatów. 22620

Fortepiany, pianina, kupuje, sprzedaje ratami, wydzierzawiam, zamieniam najdogodniej. Jerozolimka 25. 20996

Fortepian krótki, mało używany rs. 280. — Twarda 36, m. 11. 22907

Fortepian czarny, najnowszej konstrukcji, pianino mało używane z gwarancją, do sprzedania. Nowy-Swiat 1, J. Hinz. 22922

Fortepian Kralla i Seidlera jest do sprzedania. Śliżka 7, m. 3. 22936

Fortepian zagraniczny, używany jest do sprzedania. Drewniana 12, fabryka posadzki. 22937

Fortepian do sprzedania 40 rs. Freta 45, mieszkania 5. 22982

Fortepian nowej konstrukcji wyrównujący koncertowemu wynajmuje, sprzedam 360 rs. Podwale 8, m. 7. 22817

Garnitur, szafy, łóżka, szeslong, biurko, kredens, stół, krzesła. Szpitalna 5. 22979

Garnitur mebli, łóżka, szafy, tualeta, krzesła, otomana, biurko, kredens, stół. Świętokrzyska 39, m. 2. 22876

Kasety ogniotrwałe, najtańsze i najlepsze u R. K. Otego. Nowy-Swiat 34. 425

Kasety ogniotrwałe, o 25 procent taniej od innych cenników. — Marszałkowska 125. Sikorski. 19397

Kocioł parowy do sprzedania, pomieszczenie fabryczne do wynajęcia. Ulica Prykopy 11. 22700

Lustra na raty sprzedaje miejscowym i na prowincję fabryka zwierciadeł i ram Maurycego Silberberga. Rymarska 8, gdzie w wystawie umieszczono napis „Na raty”. 22559

Lombard Królewska 39. Sprzedaje się nowy zegarek złoty, męzki, prawdziwy Filip Patek za 135 rs., kosztował 350 rs. 2654

Łóżka orzechowe do sprzedania. Aleja Jerozolimka 76, m. 14. 22838

Mebel za becen! Garnitur czarny orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łóżka, biurko, szeslongi, firanki. Róg Chmielnej 37 i od ulicy Marszałkowskiej 108, m. 30. 22967

Mebel gustowne z całkowitego urządzenia salonu, jadalni i sypialni, oraz lustra, mogą być razem lub częściowo sprzedane. Cena umiarkowana. Marszałkowska 148, mieszkania 9, parter, wejście również od Zielonego Placu, 13. 22433

Mebel tanio do sprzedania. Garnitur czarny orzechowy, szafy, komoda, biurko, umywalnia, otomana, biblioteka, łóżka, garnitur gabinetowy. Mokotowska 59, róg placu św. Aleksandra, stróż wskaże. 22078

Mebel po zwiniętym magazynie rozmaite garnitury, otomany, szeslongi, kredensy, szafy i inne za becen. Nowy-Swiat 24, w oficynie wprost bramy 1-e piętro. 22859

Mebel, garnitury, otomany, szeslongi, szafy, komody, biurka, lustra i inne po niepraktycznym niskich cenach. Krakowskie-Przedmieście 10, m. 6, obok Kopernika. 22858

Mebel bardzo tanio, garnitur i inne meble salonowe, szafy, łóżka, umywalnia, urządzenie jadalni, kredens, oraz biurko, biblioteka, szeslong. Marszałkowska 119, na dole, druga brama, m. 15. 22595

Maszyna pończosnicza 9, do sprzedania tanio. Świętokrzyska 3, w magazynie mód. 22874

Mebel z osmiu pokoi do sprzedania za becen całe urządzenie lub częściowo, lustra, firanki, dywany, regulator. Złota 3, róg Zgody, idąc od Marszałkowskiej czwarta brama, mieszkania 1, parter. 22961

Mleka kilka garncy dziennie do sprzedania z dostawą na miejsce. Piekna 49. 22978

Najtańsze kasety ogniotrwałe G. Gottschalk. Elektoralna 15, wprost ulicy Orlej. 22346

Ogar czystej krwi do sprzedania. Widok 7, mieszkania 11. 22799

Otomany po rs. 26, szeslongi po 17 nowe, urzędowej roboty, u tapicera. Ulica Żurawia 4. 22911

Piękny pies 1 i pół roczny, rasy neufundland, czarny, do sprzedania. Wiadomość Marjańska 3, m. 11, do 10 rano. 2646

Potrzebuję szesłong pinczerów. Wiadomość Wspólna 9, m. 9. 22941

Potrzbuję: 1) kocioł parowy do 30 konnej maszyny, 2) kocioł parowy do 40-konnej maszyny, 3) lokomobile o sile 12 koni, 4) gater mały do 10—12 calowych klocków. Wszystko w dobrym stanie. Oferty inżynierowi A. Cohen w Piotrkowie. 2629

Rzadkie okazy skamieniałości do sprzedania. Wilcza 24, m. 3. 22597

Szafy orzechowe do sprzedania. Dzielna 60 u stolarza. 22948

Sanki petersburskie z futrem niedźwiedziem, w nowym stanie, bardzo mało używane, do sprzedania w warsztatach artylerji. Nalewki 2, u stangreta Ignacego. 22488

Tanio do zbycia duży kredens dębowy. Krucza 47, u stolarza. 22753

W hotelu francuskim, w pokoju 11, są różne damskie rzeczy paryskiej mody, do sprzedania i dwa kufry podróżne. Między godziną 2. 22968

Wielki wybór kaftaników i kaletonów wełnianych, bawełnianych i jedwabnych, po cenach bardzo niskich poleca magazyn bielizny G. Dyszkiewicza. Czysa 2. 22055

Zegarek złoty damski i kaftanik aksamitny do sprzedania. Wiejska 11, u stróża. 22919

Interesa handl. i majątk.

Apteka z obrotem 1,600 rs. do sprzedania. Miejsowość fabryczna, 2 mile od stacji kolei, mieszkanie wygodne. Wiadomość u W-go Juliusza Rodys, pomocnika adwokata przysięgłego, Szkolna 4, codziennie od 7 do 8 wieczorem. 22940

Dom piętrowy przy ulicy Wareckiej do sprzedania. Wiadomość w kancelarii hr. Zamoykich. Rymarska 8. 22932

Dobra Grudusk przy szosie, wólk 38 i pół są do sprzedania w powiecie Cieszanowskim, odległe o dwie mile od trzech stacji kolei. Krucza 40, u stróża. 22928

Do sprzedania sklep spożywczo-dystrybucyjny, Wiadomość na miejscu. Ulica Piekna 42. 22901

Do odstąpienia szynk od każdego czasu za b. przystępną cenę z powodu interesów familijnych, za Szmulowską rogatką, № d. 5. 22686

Do wydzierżawienia kilkoletniego ogrodu owocowego ze szparagarnią, blisko Warszawy. Żurawia 19, m. 21. 22878

Handel dystrybucyjno-spożywczy z powodu słabości do odstąpienia. Wiadomość Żurawia 5. 22849

Handel win i towarów kolonialnych w bardzo ruchliwym punkcie, ze znacznym obrotem, z powodu przymusowego wyjazdu jest do sprzedania. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera W. pod zn.: rs. 3,000 P. L. 22697

Licytacja folwarku Natalina, 7 wólk (dwie lasy) przy stacji Otwock, odbędzie się 21-go b. m. od rs. 5,000 w sądzie okręgowym, Miodowa, wydział III. Wiadomość Orla 8, mieszkania 9. 22690

Magle zupełnie nowe zaraz są do sprzedania z powodu zmiany interesu. — Ulica Widok 14. 22724

Magle do sprzedania. Wiadomość ulica Smolna 37. 22820

Najkorzystniejszy interes do sprzedania, sklep róg Wierzbowej i Niecałej, targu rocznego 40,000 rs., procent targu 30%, warunki przystępne. Oferty w kantorze kurjera Warsz. „Sklep”. 22971

Placu 50,400 łokci kwadr. każdego czasu do sprzedania za rogatką Wolską przy szosie, za przejazdem kolei Obwodowej, zdatnego na fabrykę lub inne zabudowania. Wiadomość w lasku na Czystem, u właściciela restauracji. 22699

Potrzbuję wspólnik do składu węgla. Wiadomość Solna 6, u rządcy domu, rano od 8 do 9, po południu od 4 do 6. 22986

Potrzbuję zaraz sumy od 2 do 3,000 rs. na hypotekę domu w Warszawie. Wiadomość Szczygła 7—9, m. 1. 22912

Piekarnia z całym urządzeniem i gospodami do odstąpienia za cenę przystępną. Wiadomość Chłodna 64, w dystrybucji. 22942

Rubli 1,000 do 1,500 potrzebne na wykończenie murowanego domu, hypoteka dobra. — Dzika 70, m. 4. 22981

Rubli 4,500 potrzebne, pierwszy 1/2 hypoteki i majątku ziemskiego pod Warszawą. Żurawia 19, m. 21. 22877

Sklep dystrybucyjno-spożywczy do sprzedania. Nowy-Swiat 12. 22669

Skład węgla do sprzedania. Wiadomość Erywańska 7, w kantorze. 2632

Sklep wyrobów tabaczych materiałów piśmiennych i galanterji, elegancko urządzonej w najlepszym punkcie, jest zaraz do odstąpienia z powodu wyjazdu. Wiadomość w handlu W-go Sienkiewicza. Ul. Graniczna 11. 22689

Skład wódek od 15 lat egzystujący, w ożywionem miejscu, z powodu zmiany interesów do odstąpienia z towarami i całym urządzeniem. Pewne sumy hypoteczne lub odpowiednio realności mogą również o interes ten reflektować. Wiadomość Karmelicka 16, mieszkania 2, od 2—3 po południu. 22869

Sklep kolonialny spożywczy i dystrybucja Sna poryncpalnej ulicy, do sprzedania, obrót roczny 13,000 rs. Komorne rs. 300 rocznie. — Wiadomość Wspólna 14, w sklepie spożywczym. 22875

Sklepik wiktualów do sprzedania. Ulica Tamka 46. 22750

Sklep wiktualów do sprzedania. Ulica Wiodok 9. 22923

Sklep spożywczy w dobrym punkcie jest do sprzedania zaraz z powodu objęcia posady. Komorne obszerne b. tanie. Wiad. Mokotowska 59, w sklepie powroźniczym. 22974

Sklep mydlarski, procentujący, Podwale 28, do odstąpienia z powodu wyjazdu. 22966

Skład towarów kolonialnych, owoców i wyrobów tabaczych do sprzedania zaraz w ruchliwym punkcie, cena przystępna. Wiadomość Aleja Jerozolimka, róg Brackiej 60, w cukierni. 22962

Sklep z towarami kolonialnymi lub bez do odstąpienia. Tamże sprzedają: maszynę do pilowania cukru, wagi, urządzenie gazowe, lampy błyskawiczne, lodówkę i inne utensylja bardzo tanio. Wiadomość Senatorska 26, w biurze ogłoszeń. 2656

Sklep wyrobów tabaczych i materiałów piśmiennych jest zaraz do odstąpienia z powodu wyjazdu. Wspólna 2. 22957

Ulica Hoża 54, sklep do sprzedania wraz z maglami. 22913

Ważne dla kapitalistów! Potrzeba 20,000 rs. na 1-y 1/2 do 65 wólk po 25,000 Towarzystwa Kredytowego. Procent 10. Listy zastawne przyjmują alpari. Biuro ogłoszeń Senatorska „20,000”. 22493

Lokale.

Do wynajęcia od stycznia 1889 r. 2 pokoje, przedpokój, kuchnia, schowanko, wodociąg i zlew, 3-e piętro, 16 rub. miesięcznie. Pokój kawalerski, frontowy, 3-e piętro, 8 rubli miesięcznie, w każdym czasie. Wiadomość na miejscu, Marszałkowska 67, obok gimnazjum. 2659

Daniłowiczowska 7, każdego czasu, cztery pokoje, 1-e piętro, 340 rs. może być na kanor, mieszkanie, warsztat. 22490

Leszno 80. Lodownia, oraz 3 pokoje z kuchnią, na parterze, od frontu, do wynajęcia w każdym czasie. 22739

Lokale fabryczne, mniejsze i większe, wraz z maszyną parową lub bez, oraz mieszkania prywatne, składające się z 5 pokoi, kuchni, również sklepy z pokojem i kuchnią, stajnia i wozownia zaraz do wynajęcia. Wiadomość na miejscu, u rządcy, Żelazna 1134. 22969

Od 1-go stycznia jest do wynajęcia lokal z 5-u pokoi, widok na Aleję Jerozolimską, słoneczna stona. Smolna 23, m. 3. 22813

Od 1-go grudnia jest do wynajęcia 4 suche pokoje, na parterze, strona słoneczna, 2 piwnice, zlew, wygodka, śpiżarka, za 500 rs. rocznie. Wileza 12, m. 1. 22814

Poszukuje się sklepu na skład wódek, w punkcie ruchliwym. Oferty proszę składać w sklepie p. A. Rzepezyńskiego, ulica Elektoralna 13. 22983

Pomieszczenie na fabrykę do wynajęcia przy ulicy Ceglanej. Wiadomość: Marszałkowska 125, u właściciela. 22972

Poszukuję od Nowego Roku mieszkania, 3 lub 4 pokoje z przedpokojem, kuchnią, dwoma wejściami. Oferty składać proszę wraz z cenami. Złota 41, mieszkania 4. 22571

Pokoje pojedyncze, elegancko wykończone na 1-szem piętrze, od frontu, z usługą do wynajęcia. Marszałkowska 114, róg Złotej. 1952

Pokój z meblami do wynajęcia. Ul. Chmielna 44, mieszkania 7. 22763

Potrzbuję jest mały pokój na mieszkanie, dla młodego człowieka przy rodzinie, w pobliżu ulicy Piękiej. Oferty: hotel Saski 43. 22811

Sklep z obszernym pokojem, nowo-wyrestaurowany, ogród, kuchnia, piwnica, jest do wynajęcia zaraz od lub Nowego-Roku. Miodowa 18. 22908

W domu pod № 10 policyjnym, 1726F hypoteczny, przy rogu ulicy Piękiej i Alei Jerozolimskiej, są dwa pokoje na parterze do wydzierżawienia od Nowego Roku. Wiadomość u szwajcara. 22776

Wykwintnie umeblowany, okazały apartament pierwsze piętro, osiem pokoi, cztery balkony, łazienka, przy Saskim ogrodzie, do wynajęcia zaraz. Reflektujący złożyć adres w kantorze Kurjera pod signum „Umeblowany”. 22781

W każdym czasie do wynajęcia przy ulicy Erywańskiej mieszkanie, składające się z 3 pokoi, przedpokój, kuchni i wszelkich wygod. Wiadomość: Mazowiecka 4, u szwajcara. 22905

2 pokoje z meblami, życiem lub bez, do wynajęcia od 1 grudnia. Jerozolimka 25, mieszkania 13. 22954

4 pokoje, przyswoicie umeblowane, potrzebne zaraz. Wiadomość: hotel Europejski 144. 22958

4 pokoje duże, przedpokój, pasaż, kuchnia, śpiżarka, wygodka; lokal na parterze, z osobnym wejściem frontowym, z powodu wyjazdu, do odnawienia każdego czasu, za obniżoną ceną. Wspólna 42, przy Marszałkowskiej. Wiadomość u stróża domu. 22749

Doniesienia rozmaite.

Adres kantoru przewozowego i fabryki skrzyń Ai opakowań Feliksa Morzyckiego i S-ki. Thomackie 13. Telefonu 135. Złatwia ekspedycje i odbiór towarów i bagaży z kolei żelaznych, przeprowadzki i opakowania mebli. 2568

Akuszerka Śliwowska przyjmuje osoby spożywające słabości, od rs. 15, z umiarkowaniem dziecka, dyskretnie zapewnia się. Wspólna 26, mieszkania 18. 22951

Dnia 18 listopada, to jest w niedzielę zgubiony został w cyrku parasol. Łaskawy znalazca niech odniesie na ulicę Marjańską 4, mieszkania 10, za nagrodą. 22916

Lampy błyskawiczne te tylko najlepiej się palą, nie kopcą i nie psują się, które sprzedaje z gwarancją magazyn F. Kozłowskiego, pod firmą W. Podgórski, ul. Rymarska 7. Tamże nafta do lamp błyskawicznych poleca się na garnce i beczki, po cenach hurtowych; stajam odbiorcom odpuszcza się rabat i odsyła się do domu. 1691

Lekcje tańca w połączeniu z zabawą urządza raz tygodniowo dla dzieci, w kółku familijnem. Do kompletu brakuje dwóch par, od 10 do 14 lat. Wspólna 32, mieszkania 5. Do godziny 4-ej. 22947

Młoda mężatka, z obfitym pokarmem, życzę przyjąć dziecko do piersi. Adres: Dzielna 78. Rodak. 22900

Mamka z obfitym trzy-miesięcznym pokarmem poszukuje miejsca prywatnie, (nie u akuszerki). Nowa-Praga, ulica Nowo-Pragska 77, u Kamińskiej. 22964

Maszyny do szycia, oraz do pończoch i rękawiczek przyjmuje do reparacji mechanik Frankowski. Marszałkowska 129 i Nowy-Swiat 61, w sklepie optycznym; maszyna Wilsona za rs. 18. 22842

Mamka z młodym pokarmem jest do umieszczenia. Ulica Piekarska 6, m. 4. 22186

Montowanie maszyn i kotłów, oraz całych fabryk wykonywa dokładnie i tanio, specjalny technik. Chmielna 7, m. 2. 21563

Mleko dobre, garniec 36 op. Obiady na świeżem maśle. Marszałkowska 145, mieszkania 33. 22178

Najtaniej podejmuję się robót tapicerskich, po domach i u siebie. Hipolit Pietruszyński, tapicer. Bracka 16, miesz. 52. 22782

Nagrody rs. 3. Przechodząc ulicą Wspólną zgubiono puszkę blaszaną, w której było pięćdziesiąt 5 rs. papierkami i drobnymi do 12 rs., broszka srebrna literami ruskimi. Znalazca raczy oddać na Wspólną pod № 38. 22945

Obiady prywatne, smaczne po 25 kop. Widok 14, mieszkania 9. 22970

Przyjmuję do roboty okrycia, suknie po rs. 2 kop. 50. Złota 59, m. 4. 2657

Pod 30 kop. ubieram, przerabiam kapelusze, podług najświeższych fasonów, także czapki, mufki kostjumowe Krucza 19, miesz. 42, wprost bramy, pierwsze piętro. 22867

Przyjmuję wszelką krawieczyznę tanio gustownie. Marszałkowska 113, 2-e piętro mieszkania 12. 22816

Tanio, elegancko robię, przerabiam suknie, okrycia, salopy; uczyć kroju i szycia francuską metodą, przyjmuję panienki do nauki, na stałe i przychodnie. Nowogrodzka 17, mieszkania 19. 22906

Wielki wybór okryć syberyjskich, w różnych fasonach, podług ostatnich modeli paryskich. Dziecinne okrycia, wierzchy do futer, salopy, rotundy, także materiały i futra, z których robię obstatunki na futrze salop od 26 rubli. Kapelusze i czapki zimowe od 2 rubli. A. Łojewska. Bracka 10. 22836

15 b. m. zginał pies pinczer, koloru biało-kremowego, oczy czarne, duże, uszy długie, brązowe. Znalazca zechce odprowadzić: Bezdarska 15, m. 6, za wyższą nagrodą. 22909

W drukarni Kurjera Warszawskiego. — Plac Teatralny Nr 473c (nowy 9).

Redaktor Franciszek Olszewski. — Wydawcy Wacław

Дозволено Цензурою Варшава 8 (20) Ноябрья 1888 г.
Szymanowski i Antoni Pietkiewicz (Adam Piug).